

Časopis České obce sokolské

SOKOL

prosinec
2014

Čestná stuha Hradní stráže pro sokolský prapor

Sokolové jako první chránili sídlo hlavy státu

Úspěšný trenér musí umět pracovat i na sobě

Naplní se sen
o kvalifikaci
na olympijské hry?

Malíř v pohybu

S akademickým malířem
Zdeňkem Netopilem na téma
Sokol a výtvarné umění

Sokolem chodil Mikuláš

Z obsahu

Zpravodajství

- 4 Podzimní jednání Výboru ČOS
- 5 Čestná stuha Hradní stráže pro sokolský prapor
- 6 Svoji úspěšnost si vytváříme sami

Sokolská všestrannost, sport pro všechny

- 7 Akademie župy J. Podlipného
Sokol Praha-Libeň slavil 130 let
- 8-9 Ohlédnutí za mezinárodním seminářem PaCH 2014
- 10 Připravujeme se na světovou gymnastradu
- 11 Malá oblast TGJ a MTG Praha
Předvánoční setkání cvičitelů
Sraz župních vedoucích zdravotní tělesné výchovy
- 12 Svátek zvířat
Skáču, skáčeš, skáčeme
- 13 Turistické ohlédnutí za rokem 2014
- 14 Jak se vaří gymnastické soustředění
105. výročí založení libčického Sokola
- 15 Sokolem chodil Mikuláš...

Výkonnostní a vrcholový sport

- 16-17 Silná účast zahraničních gymnastů na Sokol Grand Prix
- 18 Gymnasté z Poděbrad jsou mistry 1. ligy
Moderní gymnastky z Vinohrad se představují
- 19 Úspěšný trenér musí umět pracovat i na sobě
- 20 Jan Mašek přeborníkem ČR v judu
Úspěšná reprezentace na Suché u Litomyšle
Hodonínští zápasníci nejlepšími juniory
- 21 Kunvaldský půlmaratón
Z komise šachu OS ČOS
Klatovští sokolští šachisté zazářili
O přeborníka ČOS v halové kopané

Vzdělávání, kultura, společnost

- 22-23 Sokol a italské legie ve Velké válce (II.)
- 24 Malíř v pohybu
- 25 Mladý sokolský orchestr reprezentuje Sokol uměním
- 26 Jak to všechno začalo
- 27 Jubilejní sraz zdravotníků
- 28 Blahopřání
Vánoční návštěva u vídeňských sokolů
- 29-30 Termínová listina akcí odboru všestrannosti ČOS v roce 2015
- 31 Termínová listina Ústřední školy ČOS na rok 2015

Editorial

Čas od času se mi připomene letitá historka, jejíž pointa je stále aktuální. Do jaké míry je pravdivá a co k ní přidal nános času nevím, ale asi to není podstatné. Prý to bylo takto: V první polovině šedesátých let tehdejší západoněmecký kancléř Konrad Adenauer pořádal přátelské setkání s novináři – zástupci oficiálních tiskových agentur, mezi

nimiž byl i zástupce ČTK. Probírala se různá politická a ekonomická témata a na jeden kancléřův výklad zareagoval, vzhledem k atmosféře poněkud nevhodně, zpravodaj ČTK: „Ale pane kancléři, před rokem a půl jste k této věci říkal něco jiného, tehdy jste měl jiné stanovisko...“ Kancléř Adenauer klidně odpověděl: „Pane kolego, nikdo na světě, ani vy, ani nikdo jiný, mi nemůže zakázat být měsíc od měsíce, týden od týdne, den po dni chytřejší...“ A poselství této historky? Novými informacemi, zkušenostmi a získanými poznatky se stáváme „chytřejšími“, a pokud je dovedeme zužitkovat, pak i profesně, ale také „obyčejně“ lidsky rosteme. Proč jsem si na tuto historku vzpomněl právě nyní, v předvánoční čas? Protože přelom roku je pro mnohé z nás obdobím bilancování, předsevzetí, ale také úvah, co nás čeká v roce příštím. V duchu úvodní historky lze stroze konstatovat: v příštím roce budeme chytřejší. To i proto, že letošní rok nás obohatil novými zkušenostmi, znalostmi... Je tomu tak i v případě časopisu, když se v redakční radě zamýšlíme nad tím, co vylepšit nebo změnit, jakým tématům se v příštím roce věnovat, co bude čtenářům více vyhovovat. Jednou z takovýchto oblastí je distribuce a termíny vydávání. V distribuci se toho zatím příliš nemění – zůstává rozesílání jednotám prostřednictvím žup, ale poznatky, které jsme během letošního roku získali, nás vedou k úvahám nad určitými změnami (což je spojeno s otázkou další distribuce ze žup do jednot) – proto chceme začátkem nového roku udělat menší průzkum v župách, abychom věděli, jako korekce bude vhodné uskutečnit. Zůstává nadále možnost předplatného tištěných vydání – v nezměněné výši ročního předplatného 196 korun. V příštím roce chceme upravit datum vydávání – místo koncem měsíce to bude v jeho polovině, tedy 15. dne či nejbližšího následujícího pracovního dne v daném měsíci. K tomuto kroku nás vede především poznatek, že zejména v červnu, pár dní před začátkem prázdnin, zůstává časopis delší dobu na župách. Přiměřeně k tomu se samozřejmě mění i uzávěrky jednotlivých čísel časopisu (o 14 dní dříve).

V novém roce nám všem přeji, abychom byli „chytřejší“ a Vám všem hezké čtení časopisu Sokol, hezké svátky vánoční a plno úspěchů v novém roce.

Zdeněk Kubín

● **Časopis SOKOL**, 71. ročník, vydává Česká obec sokolská – IČO 00409537. Navazuje na časopis Sokol vydávaný v Praze od roku 1871 a Sokolský věstník vydávaný od roku 1897 ● **Adresa redakce:** Česká obec sokolská, Újezd 450, 118 01 Praha 1, tel. 257 007 332 ● **E-mail:** zkubin@sokol.eu; redakce.sokol@seznam.cz. ● **Redakce:** Zdeněk Kubín ● **Grafické zpracování:** Linda Hušková ● **Redakční rada:** Josef Těšitel, Jaromír Kučera, Zdeněk Bartůněk, Martin Chlumský, Dagmar Fischerová, Zdeněk Kubín ● **Obálka:** Betlém, který každoročně staví v Třešti místonáčelník ČOS bratr Jarek Kučera ● **Tisk:** Tiskárna Macík Sedlčany ● **Registrace:** MK ČR E 17339. ISSN 0489-6718. ● **Nevyžádané rukopisy a fotografie se nevracejí.** Za věcný obsah článků odpovídají autoři a jejich obsah nemusí vždy korespondovat s názorem redakce. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky přiměřeně upravovat, krátit nebo komentovat.

Podzimní jednání Výboru ČOS

Koncem listopadu – v pátek 28. 11. a v sobotu 29. 11. – se v Tyršově domě v Praze konalo 4. zasedání Výboru České obce sokolské. Součástí zasedání bylo rovněž slavnostní předávání sokolských vyznamenání – Stříbrných medailí ČOS.

■ Výbor ČOS začal jednat v podvečer v pátek 28. listopadu. První den jednání – po jeho zahájení a uctění památky zesnulých bratří a sester – vystoupila starostka ČOS sestra Hana Moučková. Na programu byly mimo jiné ekonomické záležitosti: zprávy o hospodaření, o plnění rozpočtu v roce 2014, schválení rozpočtu hlavních činností ČOS na rok 2015, poskytování příspěvků ČOS, zpráva o hospodaření Tyršova domu. Tento tématický blok ukončila zpráva Kontrolní komise ČOS, po níž následovala rozprava k předneseným zprávám.

Po této rozpravě přišel bod týkající se schválení nových směrnic ČOS. Jednalo se o Jednací řád Předsednictva ČOS, který byl schválen, a o Řád o výkonu správy a hospodaření se sokolským majetkem, který byl po rozpravě odložen na jarní jednání Výboru.

Sobotní program jednání Výboru zahájily zprávy odborných útvarů – odboru všestrannosti, odboru sportu, vzdělavatelského odboru a Ústřední školy ČOS. Poté Výbor schválil návrhy na udělení stříbrných a zlatých medailí ČOS, jednal o problematice spolkového rejstříku, správě majetku a změně majetkoprávních vztahů za uplynulé období a problematice pojištění. V sobotu byly rovněž předneseny zprávy o stavu webových stránek a digitalizaci, o propagaci, o tisku a ediční činnosti.

Závěr jednání Výboru měl již tradiční slavnostní ráz – předávání sokolských vyznamenání, o jejichž udělení rozhodl Výbor na svém předchozím zasedání v dubnu. Z rukou starostky ČOS sestry Hany Moučkové a vzdělavatele ČOS bratra Zdeňka Mičky převzali Stříbrné medaile ČOS sestry Libuše Nosková a Táňa Baláková (v zastoupení zástupcem župy), bratři Radomír Dřínka, Julius Kodrík, Jiří Lesák, Petr Szalaczi, Jiří Sobotík a Karel Tabery. Bratrům Stanislavu Chrpovi a Oldřichu Mohylovi byly medaile předány již dříve prostřednictvím župy.

Stručně o vyznamenaných

Sestra Táňa Baláková (Sokol Opava, župa Moravskoslezská), členka Sokola od roku 1993, je příkladem obětavé a poctivé sokolky. Působí jako náčelnice jednoty. Pod jejím vedením se oddíl skupinové a estetické gymnastiky pro-

kde cvičil ve skladbách mužů. Po znovuo obnově Sokola až do r. 2009 byl členem náčelnictva župy, ve funkci vedoucího pobytu v přírodě. Svou prací a přístupem je všemu členstvu v jednotě příkladem a vzorem.

Bratr Julius Kodrík (Sokol Uherský Ostroh, župa Komenského) se zaslou-

pracoval na přední místa v rámci ČR. Reprezentoval ČR na MS v Kanadě, Španělsku, Bulharsku a dostal ocenění švédské královny. Rovněž se osobně zúčastnila světové gymnestrády ve Švýcarsku a byla nedílnou součástí při pořádání sletů.

Bratr Radomír Dřínka (Sokol Brno I, župa Jana Máchala), člen Sokola od roku 1990, stále cvičí ve složce mužů. Podílil se na všech kulturních akcích a účastnil se všech sokolských sletů,

žil o obnově Sokola v Uherském Ostrohu po roce 1989. Je příkladem svým vytrvalým úsilím o sokolské aktivity, věnuje se zejména mládeži a dětem. Aktivně cvičil na všech všesokolských sletech po roce 1989. Rovněž aktivně provozuje malý lyžařský oddíl a pravidelně se účastní jednání výboru župy Komenského.

Bratr Jiří Lesák (Sokol Opava, župa Moravskoslezská), je členem jednoty od r. 2000. Je příkladem profesionála,

kteřý sám byl velmi dobrým atletem, po ukončení sportovní kariéry se stal i vynikajícím trenérem. Jeho svěřenci byli a jsou nejlepšími skokany o tyči, jsou účastníky MČR, ME, MS a OH. Je rovněž činný jako funkcionář a rozhodčí. Ač má velmi málo času, je členem výboru jednoty, členem atletického výboru a trenérské rady oddílu.

Sestra Libuše Nosková (Sokol Sokolov, župa Karlovarská) vstoupila do Sokola ve svých pěti letech, s nucenými přestávkami je členkou dodnes. Od r. 1948 se zúčastnila všech všesokolských sletů, ať už jako cvičenec, či jako cvičitelka. Svou prací a přístupem je všemu členstvu v jednotě příkladem a vzorem. Od r. 1994 je náčelnicí jednoty, od r. 1999 rovněž vykonává funkci župní jednatelky.

Bratr Petr Szalacsi (Sokol Opava, župa Moravskoslezská) je členem Sokola od r. 1994. Rovněž je členem výboru atletického oddílu i výboru jednoty. Je příkladem obětavého, poctivého člena, který je motorem všech akcí na Tyršově stadionu v Opavě. Již čtrnáct let je aktivním členem představenstva župy Moravskoslezské, zastupuje ji na Výborech a Sjezdech ČOS. Je členem Krajské rady pro sport a tělovýchovu Moravskoslezského kraje. Je členem celostátní komise pro zdravotně postižené. Je mistrem ČR postižených v benchpressu a v lehké atletice.

Bratr Stanislav Chrpa (Sokol Kostelec nad Černými lesy, župa Tyršova) je dlouholetým a zakládajícím členem jednoty. Dlouhá léta byl ve vedení cvičitelského sboru žáků v ZRTV. Od znovu obnovení Sokola v Kostelci nad Černými lesy vykonává funkci místostarosty, významně se zasloužil o začlenění jednoty do župy Tyršovy, kde rovněž vykonává funkci místostarosty.

Bratr Jiří Sobotík (Sokol Dubicko, župa Severomoravská), zakládající člen Sokola od roku 1990, je jedním z hlavních činných členů jednoty, v níž začínal jako náčelník a od r. 2010 je starostou. Ve výboru župy pracoval od r. 1993 ve funkci župního náčelníka. Je cvičitelem I. třídy. V r. 2001 byl zvolen starostou župy Severomoravské a tuto funkci vykonává dodnes. Již 4 volební období předsedá krajské koordináční radě Olomouckého kraje jako krajský zmocněnec. Svou prací a přístupem je všemu členstvu v jednotě příkladem a vzorem.

Bratr Karel Tabery (Sokol I Prostějov, župa Prostějovská) se zasloužil o obnovení Sokola v Prostějově, by vedoucím souboru loutkového divadla v jednotě a aktivním činovníkem ve výboru jednoty, ale i ve sletovém výboru župy Prostějovské. Zúčastnil se všech sokolských sletů po r. 1990. Rozsáhlá je jeho publikační činnost, hlavně vydání knihy k 100. výročí založení T. J. Sokol I Prostějov. Patřil k iniciátorům obnovení sochy T. G. Masaryka a vybudování pamětní desky obětem II. světové války. V r. 2011 mu byla udělena Cena města Prostějova za zásluhy o obnovu Sokola v Prostějově a aktivní činnost v Masarykově společnosti.

Bratr Oldřich Mohyla (Sokol Kroměříž, župa Hanácká), člen Sokola od r. 1990, vykonával 23 let funkci starosty T. J. Sokol Kroměříž, 22 let funkci starosty Sokolské župy Hanácké. Byl velmi aktivní při obnovování Sokola na úrovni tělocvičných jednot i župy, poté se velmi aktivně zapojil do dalšího rozvoje sportu, zejména navázal na slavnou boxerskou tradici v Kroměříži, kdy založil oddíl boxu. Rovněž spolupracoval se sokoly žijícími ve Vídni „Vídeňská omladina“. Stál u všech důležitých akcí kroměřížských cvičenců, i když sám aktivně necvičil. ☺

Čestná stuha Hradní stráže pro sokolský prapor

■ Slavnostním nástupem na Pražském hradě oslavila v pátek 5. prosince Hradní stráž 96. výročí své existence. Nástup symbolicky připomenul historii Hradní stráže. Kromě vojáků v současných uniformách proto byly na prvním hradním nádvoří k vidění legionářské stejnokroje, které odkazovaly k počátkům strážní jednotky. Slavnostního nástupu se zúčastnil prezident Miloš Zeman, mezi čestnými hosty reprezentovala Českou obec sokolskou starostka ČOS sestra Hana Moučková.

Součástí slavnosti bylo také dekování historického sokolského praporu Čestnou stuhou Hradní stráže. Prapor, darovaný prezidentem dr. Edvardem Benešem Československé obci sokolské u příležitosti konání X. všesokolského sletu v roce 1938, byl přinesen sokolskou jednotkou v historických krojích. Velitel Hradní stráže se rozhodl udělit našemu praporu stuhu, aby tak ocenil velmi dobrou spolupráci mezi oběma organizacemi – Hradní stráží a Českou obcí sokolskou –, která je postavena na historickém základě, kdy v prvních dnech a týdnech po vzniku samostatné republiky v roce 1918 sokolové zabezpečovali os-

trahu a ochranu Pražského hradu. Úkolu chránit sídlo prezidenta nového státu se 28. října 1918 jako první zhostila Sokolská obec Hradčany. Oficiálně vznikla Hradní stráž o několik měsíců později.

Slavnostní nástup symbolicky připomenul historii Hradní stráže. Kromě vojáků v současných uniformách proto byly na prvním hradním nádvoří k vidění legionářské stejnokroje, které odkazovaly k počátkům strážní jednotky. V legionářských uniformách byla oblečena i trojice jezdců na koních z kladrubského hřebčína, kteří na nádvoří přivezli historickou standartu prezidenta Tomáše Garrigua Masaryka. ☺

FOTO MARIE BRUNEROVÁ

Svoji úspěšnost si vytváříme sami

■ Asi každý z nás si s příchodem nového letopočtu klade otázku, co nás v následujících měsících čeká. Klade si ji jak v souvislosti s osobním životem, tak pracovním i v našem spolkovém. Mnohé může napovědět právě končící rok, vždyť na svoji práci v něm a na její výsledky navazujeme. Pro jednotlivé členy sokolských jednot bude asi odpověď ohledně jejich spolkového života relativně jednoduchá: cvičení v sokolovnách, účast v soutěžích různých úrovní, pro některé příprava na olympijskou kvalifikaci. Pro činovníky to zřejmě tolik „jednoduše“ jasné není a nebude – obecnější konstatování, že to bude jako každý rok práce na zajištění podmínek pro činnost jednot či žup, a to jak po stránce programové, tak i finančního a materiálního zabezpečení, je sice pravdivé, ale skrývá se za ním ohromné množství práce a překonávání překážek, které přináší vnější prostředí.

Končící rok byl do určité míry průběžným kamenem toho, jak se dokážeme vyrovnávat s méně příznivými vnějšími vlivy, ale také jak my sami se chováme v duchu sokolské filozofie, jejíž základy položili Miroslav Tyrš a Jindřich Fügner – tedy chování se podle demokratických principů, nadřazení spolkových zájmů nad své osobní ambice.

Z hospodářského pohledu v končícím roce ještě odeznívala hospodářská krize, i když česká ekonomika již začala růst. To ale nijak neznamená, že stát bude automaticky ke sportovním organizacím štedřejší. Nefunguje přijít jen s otevřenou dlaní a říct „Dej“, jako tomu bylo v dobách relativní hojnosti (Sazky). Podmínky pro získávání dotací a grantů od státu se do určité míry zpříšňují, jako například i požadavkem na minimální členský spolkový příspěvek ve výši 500 korun ročně jako jedno z významných kritérií pro získání dotací. V souvislosti s vnějšími ekonomickými podmínkami pokračovalo i letos přetváření českého sportovního prostředí a systém jeho financování.

Ukazuje se prospěšnost společného postupu českého sportovního prostředí ve vztahu k politice státu při financování sportu. Je ale potřebné dále intenzivně prohlubovat či navazovat spolupráci s dalšími neziskovými institucemi a organizacemi, tak jak se nám to daří s Českým olympijským výborem. Zároveň také nesmíme zapomenout, že i přes jednotnost vystupování vůči státu je uvnitř sportovního prostředí konkurence při vyhledávání a získávání financí. To, jak v této konkurenci budeme úspěšní, je závislé i na našem vystupování navenek, na výsledcích naší práce, na

přitažlivosti naší činnosti pro širokou veřejnost. V tomto směru odvádějí ohromný kus poctivé a nezištné práce tisíčky dobrovolných cvičitelů a trenérů, kteří se starají o své cvičence, hledají a také nalézají nové formy jak cvičební hodiny i další sokolské aktivity udělat pro cvičence přitažlivé. Jim všem patří dík celé České obce sokolské za jejich nezištnou práci. Stále platí to, co jsem na tomto místě uvedla v časopisu před rokem: V Sokole panuje duch spolupráce a sounáležitosti, ale je potřebné ho posilovat a mít stále na paměti, že právě týmová práce se stala výrazným faktorem úspěšného uskutečnění řady akcí. Tuto týmovou práci budeme potřebovat i v nadcháze-

jícím roce, při pořádání řady rozsáhlých akcí, které budou věnovány 25. výročí znovu obnovení Sokola – v první řadě akce v rámci SokolGym 2015, při výročí 90 let od otevření Tyršova domu a samozřejmě nelze opomenout Památný den sokolstva 8. října a také přípravy na XVI. všesokolský slet 2018 spojený se 100. výročím vzniku Československé republiky.

Příští rok bude, jak jsem již zmínila, ve znamení 25. výročí obnovení Sokola. První akce, které proces znovuobnovení nastartovaly, si připomínáme právě v těchto dnech – začátkem druhé poloviny prosince. Sokolky a sokoli, kteří u tohoto procesu byli, jsou stále mezi námi. Je namístě jim za jejich práci v té době (a samozřejmě i jejich další práci až do dnešních dnů) poděkovat a vzdát úctu – vynaložili tehdy, před 25 lety, ohromné množství práce a úsilí, aby Sokol obnovili. Museli přitom překonávat řadu překážek jak při obnovování ČOS, tak jednotlivých tělocvičných jednot, aby se sokolovny nejen vrátily svým původním vlastníkům (a potomkům jejich budovatelů), ale aby se do nich spolu s lidmi vrátily i sokolské ideje a filozofie. Jejich entuziasmus a odhodlání vrátit Sokolu místo a uznání, které v minulosti v české společnosti měl, jsou základem, na němž dodnes stavíme. Čtvrt století, které od znovu obnovení Sokola uběhlo, potvrdilo správnost jejich cesty, potvrdilo, že Sokol je stále životaschopná organizace oslovující i současné generace. Potvrzuje to jak všesokolské slety, tak mnohé další akce, ale také množství lidí, kteří obnovitele následují a kteří se do práce v Sokole zapojují – tisíce dobrovolných cvičitelů a trenérů, činovníků.

Jak všesokolské slety, tak mnohé další akce – ať již jsou velké či menší a malé – jsou úspěšné díky týmové práci. Všem, kteří se do této týmové práce zapojují, všem, kteří nezištně a dobrovolně pracují pro Sokol a ideje, jimiž se naše organizace řídí, chci i na tomto místě poděkovat.

Všem Vám přeji klidné prožití Vánoc, dobrý a úspěšný příští rok ve vašem osobním, profesním i spolkovém životě.

*Hana Moučková,
starostka České obce sokolské*

Akademie župy J. Podlipného

■ Týden poté, co se v libeňské sokolovně konala tradiční akademie jednoty, jsme se na stejném místě sešli znovu, tentokrát na župní akademii. Proč právě v Libni? Protože tato akademie byla uspořádána jako vzpomínka na J. Podlipného, od jehož úmrtí letos uplynulo 100 let. V blízkém parku je také jeho socha. Akademie byla milým setkáním jednot naší župy. Zahájil ji místostarosta Aleš Müller a přivítal bývalého starostu Luboše Novotného.

Náplň ukázala na širokou obsahovou náplň cvičebních jednotek. Střídala se zde gymnastika, zpěv, divadlo, mažoretky a další. Také věkové složení bylo rozmanité, od malých dětí až po dospěláky. Každé vystoupení bylo odměněno zaslouženým potleskem a všichni cvičenci odcházeli s pocitem dobře vykonané práce.

*D. Fischerová,
náčelnice župy J. Podlipného*

Sokol Praha-Libeň slavil 130 let

■ Tradiční podzimní akademie T. J. Sokol Praha-Libeň, která se konala 22. listopadu, byla letos věnována významnému výročí – 130 letům od založení této tělocvičné jednoty. V programu vystoupilo přes 210 cvičenců ve 12 vystoupeních a odměnou jim byl potlesk diváků, kterých bylo více jak 350. Libeňské akademie jsou zvláštní nejenom svou unikátní atmosférou (např. použitím barevného osvětlení), ale také tím, že se do její přípravy zapojuje opravdu celá jednotka. Během slavnostního zahájení akademie byl dekorován prapor libeňského Sokola pamětními stuhami, které věnoval starosta Sokola Praha-Libeň a starostka ČOS. Při tělocvičné části akademie bylo k vidění např. vystoupení mladších žáků se šplhacími tyčemi, ukázka cvičení rodičů s dětmi, pódiová skladba cvičitelů s lavičkami, nebo propojení projekce a cvičení do stínového divadla, které netradiční formou seznámilo s historií libeňského Sokola. V doprovodném programu si mohli návštěvníci prohlédnout výstavu věnovanou tomuto významnému výročí. Přejeme Sokolu Libni mnoho úspěchů do další činnosti a mnoho spokojených členů.

Martin Chlumský

Ohlédnutí za mezinárodním seminářem

■ První listopadový víkend se v Tyršově domě konal Mezinárodní seminář pro cvičitele rodičů a dětí, předškolních dětí – PaCH 2014, pořádaný Ústředním cvičitelským sborem RDPD náčelnictva OV ČOS a Ústřední školou ČOS. Úzká spolupráce mezi oběma složkami, trvající mnoho let, tak vyústila v letošním roce do nádherného vrcholu! Zpravodajsky jsme tuto událost zaznamenali již v minulém, elektronickém vydání. Nyní je čas na stručné hodnocení, ale také dojmy aktivních účastníků.

Myšlenka na uspořádání mezinárodního semináře vznikla před několika lety. Touha setkat se i se zahraničními cvičiteli a sdělit si vzájemně zkušenosti z této oblasti byla impulsem k jeho uspořádání. Měli jsme štěstí, protože v roce 2010, kdy vznikl seminář poprvé, mezinárodní organizace ISCA (International Sports and Culture Association), jejímž je ČOS aktivním členem, vyhlásila projekt PATHE (Physical Activity Towards and Healthier Europe) a my jsme se tehdy mohli tímto seminářem přihlásit k věkové kategorii cvičení rodičů s dětmi.

Sbor si určil, že mezinárodní seminář bude pořádat vždy jedenkrát za dva roky. Letošní setkání cvičitelů tedy navázalo jako třetí ročník na oba předchozí. Jeho cílem byla vzájemná výměna zkušeností a pohledů na problematiku cvičení dětí předškolního věku.

Přínosem pro přípravu byly zkušenosti Martina Chlumského z mezinárodního prostředí. Ty v podstatě vytvořily základ pro účast zahraničních účastníků a především lektorů, což byla i naše původní snaha, která byla naplněna v předcházejících letech pouze částečně – jen účastníky. Po odeslání „Výzvy k účasti“ se sešly nabídky na účast lektorů

z Brazílie, Rumunska, Itálie, Švýcarska. V tuto chvíli bylo nutné program přizpůsobit dané situaci, protože jsme všichni velmi stáli o to, abychom mohli našim cvičitelkám nabídnout různé úhly pohledu na téma cvičení předškolních dětí. Páteční zahájení semináře se neslo v duchu slavnostního začátku této významné akce Ústředního cvičitelského sboru. Pozvaní účastníci vyslechli projevy starostky ČOS Hany Moučkové, ředitelky ÚŠ ČOS Martina Chlumského i náměstkyně ministra školství Jaroslava Fidrmuce. Velmi nás potěšil příspěvek Jean-Claude Arnauda, člena výkonného výboru ISCA z Francie, jehož námětem byl rozvoj zdraví a sportu v předškolním vzdělávání v rámci francouzské organizace USEP (Health Attitude) a její vzdělávací programy.

Před společenskou částí ještě vystoupila vedoucí Ústředního cvičitelského sboru Věra Smejkalová, která ve svém příspěvku připomněla kromě jiného historii cvičení RD v České republice. To trvá již 49 let a založila jej doc. PaedDr. Jana Berdychová, CSc. I v novodobé historii Sokola je nedílnou součástí cvičebních programů odboru všestrannosti jako jeho základní a první složka, která má další pokračování v samostatném cvičení předškoláků.

Seminář v sobotu zahájila svoji přednáškou Předškolní dítě a pohyb Doc. PhDr. Hana Dvořáková, CSc., (Univerzita Karlova v Praze). Zdůraznila v ní vliv pohybu na tělesný růst a motorický vývoj jako prevenci proti civilizačním chorobám a také vliv na vztah dítěte k pohybové aktivitě. Neméně přínosný je pohyb v oblasti psychického a sociálního rozvoje dítěte. Vyzdvihla přínos or-

ganizovaných forem pohybových aktivit od raného věku, které podporují vztahy v rodině a později i vztahy s vrstevníky. Její praktická lekce se věnovala párové akrobacii u rodičů a dětí – za účasti dětí ze Sokola Pražského byla tato hodina velmi pěkná, děti při tomto typu cvičení spolupracovaly velmi dobře.

Zahraniční lektorky se věnovaly různým námětům. Byly zvoleny jak teoretické přednášky, tak praktické lekce.

Rita Scalambra, vedoucí italské Asociace sportu pro všechny (Unione Italia Sport Pet tutti), uvedla aktivity zaměřené na rozvoj vnímání vlastního těla, neverbální komunikaci a sebevyjádření – měla připravenou hru pro všechny.

Brazílská lektorka Luciane Pierin (Serváci Social do Comércio São Paulo) představila brazilskou kulturní a vzdělávací organizaci, která nabízí různé druhy pohybových programů, cvičení a seminářů pro RD a PD, mezi které patří gymnastika, tance, cvičení na míčích, kooperativní a rytmické pohybové hry. Její kolegyně Daniela Bento Soares (University of Campinas) nám ukázala výrobu a možnosti hraní si s tradičními brazilskými hračkami barangandão a peteca, které lze vlastnoručně vyrobit ze snadno dostupných materiálů.

Rumunsko bylo zastoupeno Ginetou Vanvu (Romanian federation sport for all), která se podělila o své zkušenosti z projektu rumunské Federace sportu pro všechny. Cílem projektu bylo zapojit aktivně rodiče a pedagogické pracovníky do procesu vedoucího k osvojení aktivního zdravého životního stylu u dětí. V rámci projektu se zaměřili na pohybové aktivity pro děti ve věku od 4 až do 7 let. Aktivity mimo jiného zahrnovaly

PaCH 2014

přirozená tělesná cvičení, fyzické a psychologické testy a další herní a zábavné aktivity, doplněné semináři.

Ze Švýcarska za námi přijela Jana Bachmann-Vlčková (Sokol Luzern) se zkušenostmi v oblasti skupinové akrobacie. Vzájemná důvěra a překonání strachu ve skupině dospělých a dětí vede k poznání, že každý podle svých fyzických možností je přínosem, ba dokonce nezbytnou částí vznikajícího celku. Soustředěná spolupráce je základ úspěchu – a na pozvaných rodinách bylo vidět, že si pod vedením Jany tuto aktivitu užívaly.

V odpoledním bloku byla Česká republika zastoupena Danou Uzlovou, která účastníky semináře dokázala zaujmout svými náměty pohybových her, které jsou prostředkem k seznámení se s okolním prostředím.

Nedělní teoretická přednáška Doc. PaedDr. Soňi Kořátkové Ph.D. (Univerzita Karlova) se týkala socializace dítěte. V jejím rámci vyzdvihla důležitost uspokojování nejen biologických potřeb nezbytných pro přežití člověka, ale i potřeb, které mají vztah k jeho životu ve společnosti lidí a které souvisí s vnitřní jistotou jedince. Kromě toho děti potřebují základní podmínky pro učení i dobré citové zázemí.

První seminář v roce 2010 měl jako ústřední téma dva programové bloky pracovní nazvané „manipulace a motivace“, ve druhém ročníku v roce 2012 to bylo téma „rozvoj tvořivosti, představivosti a fantazie prostřednictvím pohybových aktivit“. Letošní ročník se měl nést v duchu „cvičení na nářadí neboli Expedice 2014“. Celá příprava trvala rok a podílely se na ní všechny členky sboru RDPD – Dana Absolonová, Renáta Krejčová, Dana Uzlová, Jaroslava Dudková,

Jitka Hrnčířová, Dagmar Toncarová, Helena Vaňková. Námětem bylo využití nářadí v podobě překážek, jako motivace bylo zvoleno dobývání nejvyšších hor kontinentů. Vše bylo vypracováno do nejmenších detailů včetně vytvoření vlajky expedice, pasů pro účastníky či dodání zástupce zvířecí říše daného kontinentu. Nesměl chybět ani základní tábor, ve kterém byly činnosti z oblasti rozvíjení poznání. Zde vydatnou měrou pomáhal Jiří Uzel. Členky sboru a další dobrovolníci se ve finále přeměnili na „hodné duchy hor“ a hra mohla začít. Sešlo se celkem 57 dětí, které se pohybovaly po překážkách jim nabídnutých. Viděli jsme úsilí a snahu k jejich zdolání a myslíme si, že se to dětem líbilo.

Děti na překážkách byly výraznou pomocí pro úspěch celé akce. Bylo to nádherné zakončení semináře.

Setkání bylo přínosné, vyměnili jsme

si zkušenosti a různé úhly pohledu na styly práce s dětmi předškolního věku. Potvrdili jsme si, že Česká republika je opravdu na špičkové úrovni v této oblasti, neboť máme velmi dobře zpracovanou metodiku cvičení i jeho náplň. Výrazný rozdíl oproti zahraničí máme především v pravidelnosti cvičení, která je velmi důležitá. Tkví především v tom, že se dětem dostane přiměřené nabídky na pohybové aktivity a tím je nenásilnou formou přispíváno k rozvoji nejen jejich pohybových schopností.

*Věra Smejkalová,
vedoucí Ústředního cvičitelského sboru
RDPD, náčelnictvo OV ČOS*

Jak děti Sokola Pražského vzaly rodiče na ukázkové cvičení

Sokolská parta dětí, které si berou rodiče na cvičení, aby nemusely tahat těžké nářadí, dostala nabídku zúčastnit se veselého vydovádění. Tato neodolatelná nabídka přišla přímo z Tyršova domu, kde se konal mezinárodní seminář cvičení rodičů s dětmi – PaCH 2014. Během sobotního dopoledne si pražští sokoláci užili veselého cvičení na měkkých podložkách před devadesátičlenným obecnstvem. Prostná v jejich podání pod vedením doc. Hany Dvořákové nenechala nikoho na pochybách, že sokoláci ze Sokola Pražského jsou v této disciplíně opravdovými mistry oboru. Svoje kvality ukázali jak při rozcvičení, tak při téměř akrobatických prvcích typu „letadlo“ nebo „raketa“. Ani soustředěné sledování pohybových aktivit všemi 90 diváky naše malé sokolíky nijak nevyvedlo z míry, a tak závěrečný srdečný a dlouhotrvající potlesk byl jistě zaslouženou odměnou a radostné NAZDAR třešničkou na dortu vydařeného dopoledního cvičebního bloku.

Odpolední blok, kde modrá dětská trička Sokola Pražského nepřehlédnutelně skotačila na ploše T1, byl ve znamení cvičení pod vedením zahraničních lektorů. Pražští sokoláci, ani jejich dospělý doprovod, se nenechali zaskočit nedostatkem precizních tyršovských názvoslovných pokynů při cvičení vedeném italskou lektorkou a pojali skupinové cvičení radostně a vesele. Vrcholem večera pak byly „živé dětské obrazy“ – cvičení pod vedením srdečné a zkušené švýcarské lektorky Jany Bachman-Vlčkové.

Nedělní setkání probíhalo v naprosto dokonale zorganizované hromadné (56 dětí s doprovodem!) výpravě po nejvyšších vrcholech naší planety Země. Sokoláci, nejen ze Sokola Pražského, šplhali po provazových žebřících, skalách, přecházeli po ledových krách a stoupali do výšin himálajských vrcholů. Organizační tým však myslel i na zábavu a poučení v základním táboře, kam se každé z vrcholových družstev dostalo minimálně 2x během celé expedice.

*Pavel Rohan
Sokol Pražský*

Připravujeme se na světovou gymnestrádu

■ Příští rok v létě, přesněji od 12. do 18. července, se v Helsinkách koná 15. Světová gymnestráda. Tak jako na všech světových gymnestrádách od roku 1991 na ní bude výrazně zastoupena i Česká obec sokolská – na světovou gymnestrádu pojedou, pod vedením České gymnastické federace (ČGF), společná reprezentace České republiky tvořená cvičenci z České obce sokolské, České asociace sportu pro všechny a České asociace univerzitního sportu. Světové gymnestrády jsou vlastně nesoutěžní „olympiády sportu pro všechny“, kde každá výprava cvičenců z různých zemí předvádí svoje vystoupení na pódiích nebo na stadionech. Sokolští cvičenci se příští rok ve finské metropoli představí ve dvou skladbách – v hromadné a sálové.

V současné době jsou v plném proudu přípravy. Přinášíme stručné informace jak probíhají a jaký je jejich další časový plán.

Z 560 předběžně přihlášených na hromadnou skladbu „Generations Together“ (dříve Společně v pohybu) se závazně přihlásil 361 cvičenec. Řada cvičenců se odhlásila, ale přibyli náhradníci, takže v současné době máme stále 361 cvičenců. Do sálové skladby „Zimní sen“ se předběžně přihlásilo 79 cvičenců, závazně přihlášených je 59. Do prestižního programu 15. WG 2015 „GALA FIG“ byla, na základě výběrového řízení, které provedl organizační výbor 15. WG v Helsinkách, vybrána rock and rollová formace „Falcon Girls“ z T. J. Sokol Pražský, která je mistrem světa v této disciplíně – do Helsinek odjede 16 účinkujících a trenér. Na obě skladby ČOS „Zimní sen“ i „Generations Together“ (dříve Společně v pohybu) běží nácviky v nácvičných střediscích a větší celky skladby měly nebo budou mít secvičné:

- 6.–7. 12. 2014 v Hradci Králové
- 13.–14. 12. 2014 v Praze
- 3.–4. 1. 2015 v Olomouci
- březen 2015, druhé oblastní nácviky
- skupina „60“ : 22. – 24. 5. 2015, vystoupení na SokolGymu Praze
- secvičná všech: 5. 6. 2015, v Brně
- vystoupení všech: 6.–7. 6. 2015, na akci „Sokolské Brno“

Z nácviku na 15. světovou gymnestrádu – Hradec Králové

- skupina „60“ : 26.–28. 6. 2015, „Píseň v pohybu“ (Evropské město kultury)
- generálka: 11. 7. 2015, v Praze (bude upřesněno)

Sálová skladba Zimní sen se nacvičuje v Brně, její nácvik proběhl již v Turnově a 17.–18. ledna bude v Praze v Tyršově domě.

Česká gymnastická federace poslala rozpočet účasti České republiky na 15. WG 2015. Z něho vyplývá následující: finance na jednoho účastníka:

předmět	€	Kč
akreditační karta	210,00	5 922,00
stravování	100,00	2 820,00
ubytování	190,00	5 358,00
doprava - letecky		9 500,00
doprava z letiště a na letiště	20,00	564,00
společné oblečení		2 500,00
pojištění		450,00
rezerva- poplatky		386,00
CELKEM	520,00	27 500,00
(Kalkulováno se sazbou 28,20 Kč/€)		

Z grantu MŠMT dostane každý závazně přihlášený cvičenec z české výpravy na 15. WG příspěvek 5000 Kč. Ve výše uvedeném propočtu nejsou uvedeny náklady na cvičební úbory a náklady spojené s nácviky skladeb (cestovné, nájem tělocvičných zařízení, ubytování a pod.).

Harmonogram dalšího postupu:

- do 15. 12. 2014 bude na ČGF uhrzena záloha platby, která bude do konce

roku poslána do Helsinek;

- seznam přihlášených bude poslán do Helsinek do 31. 12. 2014;

- do 28. 2. 2015 budou muset účastníci zaplatit zbytek poplatku tj. 12 500 Kč/os., který bude prostřednictvím ČGF poslán do Helsinek;

- ČGF uzavřela smlouvu o letecké dopravě;

- ČGF jednala s výrobcem o společném oblečení, vzorky vyzkoušeli někteří cvičenci a na tomto základě bude napsána předběžná objednávka na velikosti oblečení pro výrobce. Ten nechá vyrobit konečnou verzi látek a z ní sadu vzorků, u nichž přihlédne k připomínkám účastníků (připomínky dodala i ČOS) a po odzkoušení bude definitivní objednávka velikostí.

Aktuální informace najdete na facebookovém profilu Generations Together. Zatím všechny přípravy zdárně probíhají a věřím, že jako na všech minulých světových gymnestrádách, kterých se cvičenci ČOS od r. 1991 zúčastnili, i na této 15. bude výprava České obce sokolské úspěšná.

Miroslav Vrána

vedoucí výpravy ČOS na 15. WG 2015

15th WORLD
GYMNAESTRADA
2015 HELSINKI
Make the earth move

Malá oblast TGJ a MTG Praha

■ V Praze se v sobotu a v neděli 22. –23. listopadu konalo první kolo postupové soutěže Malý TeamGym a TeamGym Junior. Tato soutěž je v prvním kole otevřená i pro ostatní organizace, a tak se v sobotu na MTG ve vršovické tělocvičně vystřídalo postupně 25 družstev. Největší zájem je u těch nejmenších, a tak jsme tuto kategorii rozdělili ještě na dívčí družstva a mix – družstva, kde jsou zastoupeni i chlapci.

V neděli pokračoval závod na Vinohradech, tentokrát v TGJ. Závodu se zúčastnilo 17 družstev.

Oba závody proběhly v příjemné atmosféře a všichni závodníci odcházeli spokojeni a s drobným dárečkem jako vzpomínkou na tento závod.

Vítězná družstva: Malý TeamGym – kat. 0 dívky: Sokol Radotín, kat. 0 mix: Hostovice, kat. I dívky: SK Gymsport, kat. I mix: Hostovice, kat. II: Sokol Ra-

dotín, kat. III: Sokol Radotín.

TeamGym Junior – kat. I: Gymklub REDA, kat. II: Sokol Řeporyje, kat. III: Sokol Vinohrady B

Sokolská družstva se 12. a 14. prosince (po uzávěrce tohoto vydání – pozn. red.) opět sešla na Vinohradech na společném závodu na Velké oblasti.

Předvánoční setkání cvičitelů

■ Odbor všestrannosti ČOS uspořádal v neděli 7. prosince šesté „Předvánoční setkání cvičitelů ČOS“. Dnes již tradiční akce se zúčastnilo přes 70 cvičitelek a cvičitelů. Půldenní program byl zaměřen na vánoční a zimní tematiku. Účastníci si zacvičili na vánoční hudbu, naučili se několik diskotékových tanců, absolvovali drobné hrátky a soutěže. Součástí programu bylo dnes již tradiční cvičení s pet láhvemi a malá pódiová skladba v podání členek Sokola Královské Vinohrady. V dílně pro šikovné ruce letos přišly na řadu víčka od pet láhví. Celý program završila návštěva Mikuláše s andělem a čertem. Každý účastník obdržel od Mikuláše drobný dárek.

Setkání zakončilo společné zpívání vánočních koled. Rozcházeli jsme se s přáním klidného prožití vánočních svátků a úspěšného roku 2015.

Jarek Kučera, místonáčeník ČOS

Sraz župních vedoucích zdravotní tělesné výchovy

■ V Tyršově domě v Praze se v sobotu 22. října konal sraz župních vedoucích zdravotní tělesné výchovy. Jeho program byl zahájen poradou župních vedoucích Zdr.TV, na niž navázala praktická část, která byla zaměřena na diagnostiku pohybového systému a kompenzační cvičení u seniorů. Na srazu byl také avizován projekt „Cvičíme zdravě III.“, který navazuje na předešlé dva „putovní“ semináře. Program zakončila ukázková cvičební jednotka „Netradiční využití tradiční tyče“ s hudebním doprovodem. Pro zájemce byla připravena dnes již tradiční vycházka večerní Prahou s odborným výkladem.

Od roku 2015 se budou srazu župních vedoucích zdravotní tělesné výchovy konat v jarním období. V roce 2015 to bude v sobotu 18. dubna.

Jarek Kučera, místonáčeník ČOS

Svátek zvířat

■ Svátek zvířat – tak se jmenuje písnička oblíbené dvojice Zdeňka Svěráka a Jaroslava Uhlíře, na kterou jsem vymyslela skladbičku pro moje cvičence. Byla určena všem dětem, které mají chuť si zacvičit při hudbě v rámci cvičebních hodin. Nakonec si ji moji svěřenci na Spořilově i v Horní Bříze natolik oblíbili, že ji předvedli jako veřejné vystoupení při různých příležitostech. Ve chvíli, kdy jsem si myslela, že už ji odložím, dostali jsme nabídku předvést Svátek zvířat na slavnostní akademii Pražské župy Scheinerovy, která se konala v sobotu 18. října. Bylo mi řečeno, aby nás bylo, pokud možno, hodně a hlavně, ať nechybí naše „zvířecí“ malování. Po prázdninách jsme tedy skladbičku zopakovali s dětmi, které ji znaly, naučili nováčky a v den konání akademie jsme přivezli děti z Horní Břízy do Prahy. V sokolovně na Spořilově jsme se se-

cvičili, společně naobědvali a odjeli do Sokola Pražského.

Jak to napsat krátce? Odpoledne se prostě vydařilo, zkouška, vystoupení, děti nadšené z dalšího programu, který měly možnost sledovat.

Tu sobotu večer se cestujícím v pražské hromadné dopravě naskytl pohled na 28 dětí s bíločerně pomalovaným obličejem, naše „zvířata“ se totiž odmítla odlišit.

*Jana Sobotová Sokol Spořilov
a Horní Bříza*

Skáču, skáčeš, skáčeme

■ V závěru listopadu – 22. 11. 2014 – uspořádala Sokolská župa Podbělohorská župní doškolovací seminář s názvem Trampolíny – aneb „Skáču, skáčeš, skáčeme“.

V programu bylo zařazeno kromě metodiky základů skoků na trampolíně i cvičení s balančním náčiním (overbally, gymbally, bosu), ropeskipping (švihadla) a první pomoc v tělocvičně i jinde.

Sešli se zájemci o tuto problematiku, kteří toto téma vítali, neboť hlavně trampolíny pro svoji robustnost a těžší manipulaci jsou ne příliš často zařazovaným nářadím. Každý si mohl zkusit pohyb po trampolíně od jednoduchých

hříček až po náročnější skoky. Cvičení s balančním náčiním se velmi líbilo, neboť námětů a cviků s ním není nikdy dost. No a skoky přes švihadla – krátká i dlouhá –, to zase byly dovednosti, které prověřily nejen těla, ale i hlavy, které musely přemýšlet kdy a kam skočit. Součástí semináře byla i první pomoc, při které si účastníci oživilo svoje vědomosti o situacích, které zažívat příliš nikdo nechce, včetně náviku zahájení resuscitace.

Seminář se líbil, vládla na něm příjemná atmosféra i vzájemné předávání zkušeností.

Věra Smejkalová, župní náčelnice

Turistické ohlédnutí za rokem 2014

■ Blíží se konec roku a s ním je spojeno i bilancování naší práce, co jsme udělali a především co se nám povedlo nebo co bychom mohli do příštího roku vylepšit. Turisté samozřejmě vědí, že úspěšnost akce je závislá hlavně na počasí, protože sebelepší přípravu vám nepřízeň počasí může pěkně pokazit. S tím se ale bohužel nedá nic dělat.

Přesto si myslíme, že letošní turistické akce se, až na malé nedostatky, vydařily, a to jak ke spokojenosti členů komise turistiky odboru všestrannosti, tak i účastníků pořádaných akcí.

Mezi nejúspěšnější akce letošního roku patřil bezesporu výstup na Šerlich v Orlických horách. Ten se konal v rámci projektu Se Sokolem za kopečky, který patří mezi hlavní akce komise turistiky OV. Za nádherného počasí se ho zúčastnilo přes 400 turistů a zhruba stovka cyklistů nejen z Čech, ale i Polska a Německa.

Dalšími zdárnými akcemi byly výstup na Kohlhauppe v Krušných horách (opět v rámci projektu Se Sokolem za kopečky) i organizačně velmi dobře připravený Celostátní turistický sraz v Kolíně ve spolupráci s župou Tyršovou. Z ostatních pěkných akcí můžeme jmenovat putování Českým středohořím (Sokol Teplice), cyklistický sraz v Duchcově (Sokol Duchcov) a výstup na Horecký kopec (rakouské příhraničí Retz – Sokol Znojmo).

Mezi velmi oblíbené akce patří dnes již tradiční výstup na Blaník 28. října, pořádaný župou Blanickou ve spolupráci s komisí turistiky u příležitosti výročí vzniku ČSR. Pravidelně se ho účastní nejen turisté z širokého okolí, ale i rodiče s dětmi se vydávají na pěkný rodinný výlet nádhernou podzimní přírodou.

Za zmínku jistě stojí uvést i účast na stánku veletrhu Holiday World v únoru

letošního roku, kde komise turistiky OV reprezentovala Českou obec sokolskou. Odměnou účastníkům na každé akci jsou pamětní listy a na své si přijdou jak zájemci o hezký výlet, tak i turisté – „sběratelé“, kteří si na nich mohou zakoupit absolventské vizitky projektu Se Sokolem za kopečky a karty Cesty ke hvězdám, kterou vydáváme vždy k dané akci. Informace a foto z akce si může každý zájemce prohlédnout po jejím skončení na facebooku sportovní všestrannost.

Na výlety a turistické pochody se vydává člověk nejen za poznáním, pobavením, ale i třeba navázáním nových kontaktů a dlouhotrvajících přátelství. Komise turistiky OV ČOS zve proto všechny příznivce na další akce pořádané v roce 2015. Pojdte s námi!

*Za komisí turistiky OV ČOS
Liana Zahradníková*

Plán akcí komise turistiky na rok 2015

- 2. – 3. 5. **Sokolské putování Českým středohořím** – Teplice
- 23. 5. **Se Sokolem za kopečky** – 7. výstup na Kohůtku – Beskydy
- 20. 6. **Sokolský turistický sraz** – Saské Švýcarsko
- 1. 8. **Se Sokolem za kopečky** – 8. výstup na Sněžku – Krkonoše
- 27. - 30. 8. **Celostátní sokolský cyklistický sraz a Pochod Giacoma Casanovy** – Duchcov
- 12. 9. **Se Sokolem za kopečky** – 9. výstup na Hvozď – Lužické hory
- 28. 10. **Tradiční výstup na Blaník** – Louňovice

Jak se vaří gymnastické soustředění

Potřebujete:

přibližně 25 dětí ze tří tělocvičných jednot (čím více kategorií, tím lépe), několik ochotných cvičitelů, vybavenou tělocvičnu například v Praze (nemusí být), den na přípravu a 24 hodin na uskutečnění akce.

Postup: v pátek večer přivezte mimopražské účastníky do Prahy. Dále postupujte v obvyklém pořadí – jídlo, mytí, spacáky, pohádka, spánek. V sobotu ráno po snídani promíchejte s dětmi z Prahy. Po pořádné rozcvičce rozdělte účastníky do družstev (pokud

možno dle kategorií) a podle počtu stanovišť, která se vejdou do tělocvičny (doporučuji namalovat, nejvíce místa zabere stanoviště kladina, kladinka a lavička). Rozpis připravte zvlášť na dopoledne a odpoledne, samozřejmě ohlídejte, aby se střídal druh zátěže. V zájmu klidného průběhu akce nechte všechny účastníky cvičit na všech nářadích. Nakonec zjistíte, že kluci rádi zkusí kladinu a děvčata kruhy. Vyzkoušená doba cvičení na jednom nářadí 20 minut, po třech stanovištích půlhodinová přestávka na svačinu, po dalších dvou stanovištích dvě hodiny na oběd a pořádný odpočinek (i větší kluci ocení krabici lega). Odpoledne podobně, jen některá stanoviště jiná. Je sobota 17:00 hodin. Zvládní všechny děti v rámci svých možností

FOTO JAN KULHÁNEK

přeskok, prostná, rovnováhu, hrazdu, bradla, kruhy, šplh a nikdo se nezranil? Pogratujte si, uvařili jste gymnastické soustředění.

Teď už jen úklid a odjezd nebo rozchod domů. Mimopražským doporučuji uvařit před cestou krupicovou kaši z pěti litrů mléka. Pravděpodobnost, že usnou, myšleno děti, už v autě, je značná.

*Jana Sobotová,
Sokol Spořilov a Horní Bříza*

105. výročí založení libčického Sokola

■ Již 105 let uplynulo od 18. listopadu 1909, kdy byl založen Sokol Libčice. Krásné výročí, které jsme po celý rok 2014 oslavovali především sportem. Dosažené výsledky všech našich sportovních oddílů včetně výsledků všestrannosti svědčí o úspěšné reprezentaci libčického Sokola a šíření dobrého jména našeho města. Důkazem kvality a obětavosti našich cvičitelů a cvičitelek je velký zájem žen a dětí o pravidelné cvičení.

Dne 2. 11. 2014 pořádaly libčické ženy z všestrannosti maratón v zumbě, který zaznamenal velký úspěch a těšil se obrovskou účastí. Rád bych se zmínil alespoň o některých výsledcích všestrannosti, která je mi nejbližší.

Naši borci zaznamenali v roce 105. výročí založení libčického Sokola řadu významných úspěchů: Na Memoriál B. Šupčíka obsadil K. Janda 4.-5. místo a V. Kraus byl 14. Stříbro si odvezl dorostenec V. Vorel. Na Velké ceně Moravy byl V. Vorel mezi dorostenci šestý, V. Kraus se poprvé umístil mezi nejlepšími deseti a vybojoval si 9. místo.

Na župním přeboru Jungmannovy župy jsme měli v gymnastické porotě 5 rozhodčích, K. Janda byl v běhu na 100 m čtvrtý, V. Kraus s výkonem 9,80 m vyhrál závod ve vrhu koulí, v dorosteneckém šplhu zvítězil V. Vorel v dorostu, v mužích byl V. Kraus čtvrtý a T. Krupička sedmý. K. Janda si odvezl zaslužené stříbro.

Ve Vyšehradském dvojboji v gymnastice ve starších žácích obhájil prvenství M. Tomiška na kruzích i v akrobacii a K. Janda po zranění zahájil svou úspěšnou závodní činnost jasným vítězstvím na kruzích i v akrobacii.

Na Memoriálu Jardy Gruncle a sokolů zakládajících zvítězil v dorostu V. Vorel, v mužích z našich borců skončil K. Janda 3., V. Kraus 9. a T. Krupička 13. V seniorech zvítězil P. Coufal a na 2. místě skončil J. Novák ml. Poprvé se v Libčicích šplhalo na 10 m a i v této disciplíně libčičtí závodníci bodovali. Doprovodný závod dětí postavil vítěze jak u děvčat, tak i u chlapců jen z libčických závodníků.

Na Velké ceně města Písek byl náš K. Janda třetí, v seniorech J. Novák ml. druhý se svým novým osobním

rekordem 10,99. Mezi dorostenci vybojoval zlato V. Vorel.

Všichni naši členové svými dobrými výsledky v jednotlivých oddílech dokazují, že činnost našeho Sokola má smysl a svými úspěchy na různých závodech a soutěžích již mnohokrát potvrdili, že Sokol Libčice není pojmem neznámým.

Závěrem mi ještě dovoluňte u příležitosti 96. výročí ukončení 1. světové války vzpomenout na našeho prvního náčelníka Josefa Kučeru – podpl. ruských legií, druhého náčelníka Josefa Fechtnera, který padl 6. září 1914, třetího náčelníka Bohumila Michalce, který položil život 26. 6. 1915 a ostatní bratry sokoly, kteří padli v této válce. Kromě nich se našťastí řada jiných z války vrátila domů a vliila novou energii do sokolských řad. Vzpomeňme i na Bogdana Lisého, účastníka vzpoury v Boce Kotorské, který se po ukončení 1. světové války stal několikrát náčelníkem libčického Sokola a střídal se s Jaroslavem Grunclem st. a Gustavem Blažkou, nám všem dříve narozeným již dobře známým.

*Jarda Novák,
náčelník a vzdělavatel*

Zhotovování adventních věnců v Sokole Praha Hostivař

Nadílka ve Dvoře Králové

Sokolem chodil Mikuláš...

■ Předvánoční atmosféru přináší každoročně do řady sokoloven Mikuláš s čertem a andělem: některé jednoty či oddíly pořádají mikulášské cvičební hodiny, kdy Mikuláš se svojí družinou navštíví menší cvičence přímo při jejich cvičení, jiné jednoty pořádají samostatné mikulášské a předvánoční besídky. Předsváteční atmosféra ovlivňuje i další akce – ať již to jsou různá setkání, nebo třeba zhotovování adventních věnců, jako tomu například bylo koncem listopadu v Sokole Praha Hostivař. Některé z těchto mikulášských akcí zaznamenáváme stručným slovem a výmluvnými fotografiemi.

V Sokole Praha Hostivař se již tradičně ujímají průvodcovské role Frýda a Frydolín – postavy, které místní děti dobře znají z divadelních představení zdejšího loutkářského souboru Frydolín. Tentokrát byli o mikulášské nadílce Frydolín s Frýdou ve své chaloupce, pekli perníky, připravovali adventní věnec a uklízeli před Vánoce, ale Frydolín to jako vždy popletl. Nakonec ale bylo vše připravené, aby mohl přijít Mikuláš s andělem a čerty. Vedle

dárků si děti s nimi mohly zatančit přímo čertovské či čarodějnické tance, zkrátka, užít si s nimi také pohybu. Stejně jako v posledních předchozích letech byl o hostivařskou mikulášskou nadílku velký zájem, a tak ji museli připravit hned na dvakrát, aby se do sálu všechny děti vešly.

Mikulášskou besídku pro děti uspořádal i atletický oddíl Sokola Hradec Králové, Mikulášské setkání pro dětské členy Sokola a jejich rodiče pořádal Sokol Český Brod a v Sokole Vinohrady uspořádali tradiční Mikulášskou zábavu pro dospělé (neboť nejen děti se chtějí bavit a mít dobrou náladu). Předškoláci v sokolovně na Sokolském ostrově v Českých Budějovicích zase ukázali Mikulášovi jak jsou šikovní (přišel s předstihem, jinak by všechny své povinnosti nestíhal). A čert – ten neměl ani koho postrašit, jak bývají všichni při cvičení hodní a jak se snaží!

S předstihem, již 1. prosince, dorazili do sokolovny ve Dvoře Králové hosté z nejmilejších. Cvičence navštívili Mikuláš, anděl a čert. Děti milým hostům zaspívaly a zarecitovaly. Nejstarší dokonce zahráli na tubu,

saxofon a klarinet píseň Rolničky a tím doprovodili malý sbor zpěváků. Všichni byli odměněni drobnými sladkostmi. Také do oddílů rodičů s dětmi zavítali čert a Mikuláš. Jako tradičně cvičitelky představily maňásky čerta a Mikuláše. I tak se někteří sokoláci báli. Malý dáreček byl připraven pro všechny. Předvánoční veselí pak ve Dvoře Králové zakončil Vánoční karneval pro cvičence Sokola (konal se po uzávěrce tohoto vydání). Mikulášská nadílka v Sokole Padochov začala se spolkem „Magi“ pod vedením Hanky Schwarzové různými soutěžemi. Pak již přicházeli Mikuláš, andělek a čertíci, kteří donesli dárkové koše s balíčky. Asi 40 dětí muselo být hodných, protože dárečky byly pěkné. Pobavilo se jistě i 50 dospěláků a zase se tančilo a pojídali se čertíci od pekařského mistra Zdeňka Šlechtického. A aby došlo nejen na děti, ale i na dospělé, uspořádal Sokol Padochov v sobotu 13. prosince první Vánoční trhy – se zabíjačkou, ovárkem, svařáčkem, cukrovím, vánoční výzdobou, dárkovými balíčky a spoustou dalších věcí.

-zr-

Mikulášská v Sokole Padochov

Silná účast zahraničních gymnastů na Sokol Grand Prix

Sportovní gymnasté, široká sportovní veřejnost, ale i řada příznivců gymnastických sportů netrpělivě očekávali termín mezinárodně renomované soutěže – Sokol Grand Prix, která je pevně zapsaná v kalendáři světové gymnastické federace FIG a je významnou soutěží magistrátního města Brna a ČOS.

V posledních letech se z vědomí naší veřejnosti poněkud vytrácí sportovní gymnastika, přestože má slavnou minulost i nedávnou úspěšnost. V médiích nebývají žádné informace o pořádání mistrovství Evropy a mistrovství světa (letošní rok nevyjímaje) nebo o domácích nejvyšších soutěžích, včetně mistrovství České republiky. Z termínové listiny České gymnastické federace zcela vymizela přátelská mezistátní utkání, která bývala dobrou výkonnostní prověrkou před významnými mezinárodními závody, obdobně jako je tomu ve sportovních hrách, kde jsou samozřejmě součás-

tí testování úrovně vybraných hráčů. Výjimkou, která zůstala pro naši sportovní gymnastiku ještě zachována, je právě závod smíšených dvojic, který pod názvem „Grand Prix ve sportovní gymnastice“ proběhl již po osmnácté v sokolovně T. J. Sokol Brno I 29. listopadu. Jde o velmi atraktivní závod, který se svým průběhem vymyká od tradičního pojetí gymnastických soutěží družstev i jednotlivců. V kvalifikační části tohoto neobvyklého závodu smíšených dvojic si každý člen i členka soutěžního páru vybere dvě gymnastické disciplíny, ve kterých zahájí závod. Součet dvou známek mužů i žen pak rozhodne o tom, která smíšená dvojice postupuje do

semifinále závodu. Dvojice mohou být složené z reprezentace jednoho státu nebo mohou představovat dvojici ze dvou zúčastněných států, jako tomu je například v tenisu. V semifinále pokračují muži i ženy na náradí, na kterém v základním kole nezávodili. Výsledek semifinále rozhodne o postupu čtyř nejlepších dvojic do finále závodu. Na závodě tak probíhá velmi divácky přitažlivá a výsledkově proměnlivá podívaná. Po finále se všechny výsledky zruší a soutěž začíná od nuly. Muži pokračují ve výběru čtvrté disciplíny, ve které dosud nezávodili, ženy mohou opakovat soutěžní cvičení na jedné ze čtyř možných disciplín.

V průběhu osmnácti proběhlých ročníků startovali v tomto originálním závodě olympijští vítězové z Číny, Polska a Rumunska. Velmi dobrých výsledků dosáhly i naše reprezentační dvojice. Příkladem je loňský závod, ze kterého si odnesla vítězství Jana Šikulová s Martinem Konečným. Proto nás velmi zajímalo s jakou gymnastickou výkonností bude závodit naše současná reprezentace, když loňští vítězové se

Z VÝSLEDKŮ

Úvodní kvalifikační kolo poslalo do semifinále 8 nejlepších párů. Vítězem této kvalifikace se stal ukrajinský pár Maxim Semjankiv a Krystyna Sankova před sokolským párem Danielem Radovesnickým a Annou Márii Kányai a švédsko-českou dvojicí Michaellem Trane a Veronikou Cenkovou. Vítězem semifinále se opět stal ukrajinský pár Maxim Semjankiv a Krystyna Sankova před sokolským párem Radovesnický-Kányai, rakouským párem Michael Fussenegger a Christina Maixner a dalším rakouským párem Daniel Kopeinik a Jasmin Mader. Tyto čtyři páry postoupily do finále.

Dramatické finále pro sebe rozhodla zkušená dvojice reprezentantů Ukrajiny. Ukrajinci předvedli skvělý výkon, famózní hrazda Semjankiva 14,75 b. znamenala nejvyšší známku finále a jeho výsledek podpořila Sanková výtečným výkonem na přeskoce 13,85 b. Překvapivě stříbrnou příčku vybojoval rakouský pár Daniel Kopeinik a Jasmina Máder bezchybným a vysoce taktickým výkonem. Bronzovou příčku po naprosto shodném součtu bodů vybojovala sokolská dvojice Daniel Radovesnický a Anna Mária Kányai před dalším rakouským párem Michael Fussenegger a Christina Meixner. Náš pár poslalo na bronzový stupeň pravidlo, které při shodném výsledku párů určuje, že lepší v duelu je pár, jehož ženská část získá vyšší známku.

ve startovní listině deseti párů neobjevili. (Poznámka: Jana Šikulová po ukončení magisterského studia přijala trenérské místo ve Švýcarsku, což je pro brněnský oddíl značná ztráta při doplňování trenérského kádrů dlouhodobě úspěšné základny sportovní gymnastiky.) Sokolská organizace nemůže nabídnout svým trenérům takové finanční podmínky jako zahraniční zaměstnavatelé. A tak jenom z brněnského oddílu odešli pracovat do zahraničí například odchovanci Hana Řičná (USA), Petr Koudela (Rakousko), Luboš Matera (Rakousko), Jana Šikulová (Švýcarsko).

Reprezentace České republiky byla zastoupena mladými děvčaty a ke škodě jen jedním mužským talentem ze Sokola Kolín. Daniel Radovesnický nezklamal a se svou partnerkou Annou Marií Kányai obsadil zasloužené třetí místo. Upoutal především cvičením na hrazdě a obtížnou, dobře provedenou akrobacií. Mezi našimi dívčími talenty upozornila na sebe domácí brněnská sokolka Anna Kányai. Tato nesporně gymnasticky nadaná gymnastka není odchovankyní brněnského oddílu. Její talent objevil a gymnastické základy jí výborně rozvinul trenér St. Petráček z Ústí nad Labem. Velmi rychle pochopil, že nalezl „gymnastickou perlu“, ale že nemá možnosti ji vyleštit do třpytivého jasu. Jeho časové možnosti i nezbytné materiální podmínky nestačily na možný

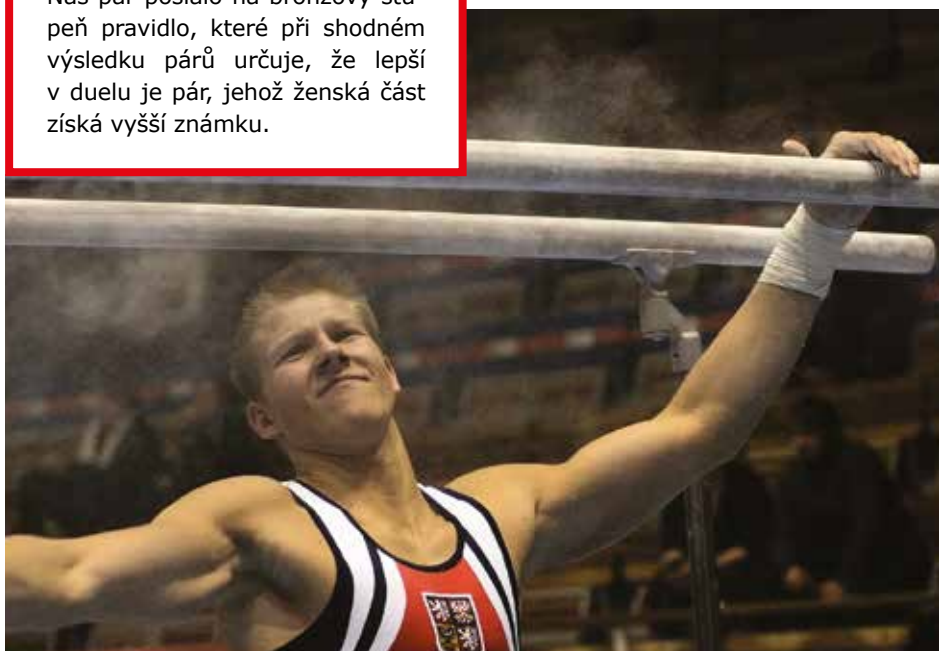
výkonnostní růst jeho závodnice a že v domácích podmínkách by gymnastka ustrnula a její talent by se nerozvinul do nadprůměrně možné špičkové gymnastické výkonnosti. A tak trenér Petráček umožnil se souhlasem rodičů děvčete odchod do podmínek, které nabídnul gymnastický oddíl T. J. Sokol Brno I.

Ozdobou letošního ročníku byly výkony všestranně připraveného ukrajinského borce Semyankiva. Jeho cvičení působilo lehce až hravě a přitom nepostrádalo vysokou obtížností. Za necelé dva roky může být olympijským finalistou. Dobře se prezentovali Španělé, kteří do Brna přijeli poprvé. Jejich předností byla síla, kterou uplatnili na kruzích. Rakušané prokazují stálý výkonnostní vzestup. Jejich akrobacie byla originální, více než průměrná. Svým sympatickým cvičením se představil i švédský blondák Soós. Z našich děvčat kromě A. Kányai upoutala především na kladině V. Cenková.

Jak jsem uvedl, závod smíšených dvojic představuje netradiční soutěž sportovní gymnastiky. Je s podivem, že si jeho divácké přitažlivosti dosud nevšimli funkcionáři Evropské gymnastické unie nebo Světové gymnastické federace a nepokusili se jeho obdobu pořádat na vyšší organizační úrovni. Vždyť jiné sporty si do praxe průběžně uvádí nové soutěžní formy, které přitahují diváky a tím i sponzory. Příkladem může být synchronní závod skoků do vody, smíšené závody mužů a žen v biatlonu nebo klasickém lyžování. Jistě by se našly mimo brněnský závod i jiné formy soutěží v gymnastice. Namátkou uvedu smíšené závody moderní a sportovní gymnastiky, synchronní závody dvojic na koni na šíř či bradlech. Že to jde, máme příklad i v Brně.

Organizátoři zvládli letošní ročník výborně. Odvedli dobrou práci, což není u pořadatelů něco mimořádného. Získali nezbytné sponzory, podporu odboru sportu ČOS a samozřejmě to nejdůležitější, spokojenost závodníků, trenérů i rozhodčích. Mnozí z nich se v příštím ročníku zase do Brna vrátí.

*Zpracováno z příspěvků autorů:
Jiří Kubička,
Stanislav Vyzina*

Gymnasté z Poděbrad jsou mistry 1. ligy

■ Muži z oddílu sportovní gymnastiky se v neděli 23. listopadu zapsali do síně slávy Tělocvičné jednoty Sokol Poděbrady. Po tvrdém dvoukolovém boji stanuli na stupních vítězů a nechali se ozdobit zlatými medailemi za absolutní vítězství v 1. lize ve sportovní gymnastice. Je to úspěch, o kterém malá sokolská jednota sní, ale málokdo čeká, že jej opravdu zažije. Do prvního kola tohoto vrcholového závodů naši muži vstupovali se skromným přáním, aby si alespoň neutrhli ostudu. Předvedli ale vysokou úroveň obtížného nářadového sportu, za kterou si odnesli druhou pozici a především mohutný bodový náskok. Přes

skvělé výsledky SK Hradčany a Sokola Brno I. ukázali poděbradští gymnasté, že se s nimi musí také počítat v konečném souhrnu – Poděbrady zvítězily! K vítězství napomohly stabilní a velmi dobré výsledky v prvním i druhém kole, sehrané mužstvo, vrcholná forma většiny závodníků a silný týmový duch. Jak je vidět, i v podmínkách tělocvičny, kde se musí na každý trénink nářadí stavět a pak zase skládat, lze trénovat na úrovni. Ostatně osahat si „opravdové závodní nářadí“ naši muži jezdili na jednodenní soustředění do Liberce. Díky našim hrdinů patří SG Sokola Poděbrady do výběrového oddílu mládeže

a dospělých a děti, které nyní vedeme, mají trochu prošlapanou cestičku na vrchol. I když tento vrchol je opravdu vysoko. Ale když to šlo jednou...

Poděbradské ligové družstvo tvoří: Miroslav Zmeškal (kapitán), Martin Křena, Martin Szabó, Tomáš Podpěra, Pavel Švimberský, Karel Smejkal, Mikoláš Prokůpek, Vít Mikušek.

Výsledky I. ligy družstev mužů 2014 (Gymnastická hala SK Hradčany, Praha): 1. T. J. Sokol Poděbrady, 2. SK Hradčany Praha, 3. T. J. Sokol Praha Vršovice, 4. T. J. Sokol Brno I, 5. T. J. Sokol Kolín.

Radek Smejkal

Moderní gymnastky z Vinohrad se představují

■ Současný oddíl moderní gymnastiky Sokola Královské Vinohrady navázal na výcvik gymnastek z TJ Bohemians a jako samostatný oddíl byl založen již v roce 1991. Za dva roky oslaví tak čtvrt století své činnosti. Za tu dobu oddíl vychoval několik československých, respektive českých reprezentantek a stovky šikovných gymnastek. V dnešní době má oddíl přes stovku malých gymnastek a objektivně lze říci, že patří k největším sokolským a nejen sokolským oddílům v České republice. Letošní podzimní období společných skladeb je ve znamení velkých oslav úspěchů malých i větších sokolek z Vinohrad. Oddíl se šesti společnými skladbami soutěží na pohárových

i přebornických soutěžích. Naším nejmenším gymnastkám se letos podařilo ze všech závodů přivést medaile, a to většinou zlaté. Společná skladba o něco starších holčiček z kategorie nadějí mladších se nominovala na mistrovství České republiky a tam ve velké konkurenci, která čítala 19 skladeb, získala krásné třetí místo. Naše sokolky porazily i dívky z center speciálně sportovně založených. Velkým úspěchem bylo umístění našich juniorek. Juniorská společná skladba s pěti míči se také probojovala na mistrovství České republiky a tam se jí podařilo v konkurenci závodnic zařazených v reprezentační společné skladbě vybojovat velmi úspěšně páté místo.

Tereza Richterová

Minulý rok se vrátil do šermířského oddílu Sokola Brno I úspěšný šavlový trenér Michal Roček. Záhy pozdvihl výkon mladých šermířů uvedeného oddílu a letos v listopadu se zúčastnil spolu s Petrem Wachsbergem týdenního soustředění v italském San Giorgio di Nogaro. To vedlo k řadě otázek, na které Michal se zájmem odpověděl.

Co tě vedlo k návratu po dvou a půl roce do Brna, když jsi v Houštce vychoval nadpoloviční většinu mladých závodníků v první desítce každé kategorie v celostátním žebříčku šavle, a účastníky mistrovství světa, kteří přivezli světové body z vrcholné soutěže?

Kromě jiného to byl podděný byt zde v Brně. To, že jsem tady s cílevědomým trénováním začínal a že se našlo pro mne i přijatelné zaměstnání. Samotným trénováním šermu se u nás člověk jen stěží užívá.

Účast na soustředění šavlistů v Itálii, dokonce i se svým závodníkem bylo dílem náhody, nebo usilovného snažení?

Spíše to druhé, i když tak usilovné to být nemuselo. Před léty jsem se seznámil na školení trenérů v maďarském Szombathely s Dr. Racionim, významným italským trenérem, který je teď trenér italské reprezentace do dvaceti let. Ten mě na trenérskou stáž a možnost účasti na soustředění v severní Itálii upozornil. Tam vědí, že nejen kordisté a fleretisté, jako je náš Alexander Choupenitch, ale i naši šavlisté potřebují ke svému růstu co nejvíce zápasů s výkonnými závodníky. Tak jsme se domluvili s Petrem Wachsbergem, že tam zajedeme.

Proč dohoda právě s tímto mladým závodníkem Sokola Brno I ?

Petr, i když pečlivě studuje stavební fakultu, je můj nejpilnější žák. Nedávny junior je v současnosti druhý v celostátním žebříčku dospělých. Pochtivě trénuje, nezapomíná ani na kondiční přípravu, je cílevědomý a takticky tvořivý. Jeho rodiče ho podporují a společně přemýšlíme nad možnostmi evropské kvalifikace na

Úspěšný trenér musí umět pracovat i na sobě

olympijské hry. Pokud vše půjde jako doposud, věřím, že se náš plán zrealizuje a kvalifikace se zúčastníme.

Přineslo soustředění v Itálii nějaké překvapení?

Ano, dokonce i pro místní. Překvapilo je, kolik toho Petr už umí a co má nacvičeno. Vedoucí trenérka Sara Vincenzinová pak nevěřila, že když jsem se šermem začal až na vysoké škole, že jsem jako člen tříčlenného družstva dvakrát vyhrál mistrovství republiky a jednou bronz mezi dospělými. My jsme byli nadšeni z toho, jak dokonale nacvičují kryty s používáním různých rytmických změn pohybů nohou. Také jejich nácvik taktiky byl pro nás velice inspirující, a to, že před námi nic nezakrývali, bylo překvapující. Při mém

školení instruktoři otevřeně hovořili o metodách nácviku, taktickém použití jednotlivých akcí a vše pak se mnou trpělivě prakticky procvičili. S takovou vstřícností jsem se u trenérů světové třídy ještě nesetkal.

Zmínka o tom, že jsi se šermem šavlí začal až jako dospělý, je pozoruhodná. Jaké to tehdy bylo?

Od mládí jsem pěstoval atletiku a především asijské úpolové sporty. Přitahovaly mne ale také tradiční evropské bojové sporty. Po nástupu na Slezskou universitu v Opavě, na obor historie a muzeologie, jsem uviděl sportovní šerm a ten mne, jak se říká, dostal. Hlavní zbraní, kterou se tam zabývali, byla šavle. Tak jsem u ní zůstal.

Ovšem na rozdíl od kordu, kde do jisté míry stačí jen rychlost a postřeh, se musí fleretisté a šavlisté dlouhá léta učit správnou techniku. Začít tak pozdě a vypracovat se muselo být náročné.

Měl jsem to štěstí, že v Opavě jsme měli vlastní šermírnu. Připadá mi, že jsem tam trávil snad všechnen volný čas. Tak mě ten sport pohltil. Po určité době již nebylo snadné najít odpovědi na mé otázky u nás v republice a samotné studium šermířské literatury taky nestačí. Kromě mezinárodních soustředění po Evropě se mi podařilo dostat se i na několikátýdenní stáž u universitního klubu Berkeley a Coastside Fencing Academy v USA. Tam jsem měl možnost se každoročně vracet trénovat a konzultovat otázky týkající se trenérského řemesla i s olympijským trenérem. V San Franciscu žijí rodiče mé ženy, a tak zrealizovat tuto jedinečnou příležitost nebylo až tak složité. Teď mi dává hodně i studium trenéra I. třídy na sportovní fakultě v Praze.

Jak se dívá manželka na tvoje zapálení pro šerm?

I když mě trénování značně časově vytěžuje, má tento sport ráda a fandí mi. Sama byla aktivní šermířka, dokonce získala mistrovský titul s družstvem žen z Houštky a mezi jednotlivkyněmi titul vicemistryně republiky. Nyní se ale stará o naše malé synky. Počítám s tím, že se k šermu vrátí, jak kluci povyroستou.

Milan Pešťál

Jan Mašek přeborníkem ČR v judu

■ Přebory České republiky starších žáků a žákyň v judu, které pořádal 1. JC Baník Ostrava, se konaly v sobotu 18. října. Za T. J. Sokol v Táboře se kvalifikovali dva závodníci – Jan Mašek ve váze +73 kg a Vojtěch Matějčík ve váze 60 kg.

Matějčík v úvodním kole narazil na domácího závodníka, který za vydatné podpory domácího publika zvítězil, a ani v opravách se mu nezadařilo a skončil mimo bodované pozice. Jan Mašek měl dobrý start do turnaje a hned v prvním zápase zvítězil do deseti sekund na techniku Harai goši. I v dalších postupových zápasech zvítězil před časovým limitem a probjo-

val se až do finále, kde narazil na svého největšího soupeře Aleše Zemena ze Strakonice. Takticky zvládl zápas velmi dobře a po jeho vyrovnaném průběhu se mu podařilo kontra chvat na nejlepší techniku soupeře. Získal bodové ohodnocení juko a poslední sekundy zápasu měl již pod kontrolou.

Pro tábořské judo je velkým úspěchem již jen start našich závodníků na této úrovni a svědčí to o zvyšující se kvalitě oddílu, která je založena na systematické práci s dětmi. Oddíl je zaměřen především na mládež a vlastní odcho-
vance. Za letošními mimořádně zdařilými výsledky stojí nejen soustavná práce celého trenérského týmu, ale

FOTO:
MICHAELA
MAŠKOVÁ

i kvalitní zázemí v centru Tábora, které oddíl juda poskytuje T. J. Sokol v Táboře.

Úspěšná reprezentace na Suché u Litomyšle

■ Dvě mladé členky jezdeckého oddílu T. J. Sokol Josefov – Natálie Kellnerová (14) a Tereza Formanová (14) – se v sobotu 8. listopadu ve spolupráci s OS Equicentrum zúčastnily parkurových závodů v hřebčíně Suchá u Litomyšle. Přesto, že to byl jejich úplně první výjezd na vzdálenější kolbiště,

vedly si obě velmi dobře a přivezly tři krásná umístění. N. Kellnerová s koněm Fabio Furioso bodovala na 2. místě v soutěži do 80 cm a T. Formanová s Nilem 1 v těžší soutěži na 5. místě. Ta si ve vyšší soutěži do 90 cm vybojovala ještě 3. místo.

Miroslav Fassati

Hodonínští zápasníci nejlepšími juniory

■ V hodonínské sokolovně se v sobotu 15. listopadu uskutečnil další ročník Hodonínského poháru v zápase řecko-římském. Tento mezinárodní turnaj, který byl uspořádán za finanční podpory města Hodonína, měl oproti předcházejícím ročníkům hned dvě zajímavosti. První byl podtext jeho uspořádání, kterým byla oslava 90letého

výročí založení a nepřetržitého trvání hodonínského oddílu zápasu. Druhou zajímavostí byla skutečnost, že v rámci Hodonínského poháru proběhlo poslední rozhodující kolo nejvyšší ligové soutěže žáků a juniorů, přičemž obě domácí družstva bojovala o mistrovské medaile.

Družstvo hodonínských juniorů vybojovalo celkem 194 ligových bodů a suverénně získalo potřetí za sebou titul mistr České republiky v soutěži družstev v zápase řecko-římském, čímž se nesmazatelně zapsalo do 90leté historie hodonínského zápasu. Úspěšné prvoligové družstvo juniorů T. J. Sokol Hodonín startovalo ve složení Igor Stojaník, Michal Balák, Tomáš Fučík, Luboš Horníček, Jaroslav Kocián, Štěpán Antoš, Martin Gajdík, Ondřej Herník a Dominik Dobeš.

K oslavám významného oddílového jubilea byli rozhodnutí za každou cenu přispět ziskem republikových medailí i členové družstva žáků, které vedou trenéři Robert Krejčířík a Martin Vališ. Družstvo žáků startovalo ve složení Ondřej Todt, Pavel Kokeš, Martin Hřebačka, Lukáš Vrábel, Jiří Procházka, Pavel Helešic, Martin Borot a Viktor Lišťák. Mladí hodonínští sokoli za mohutného povzbuzování diváků předváděli skvělé zápasnické umění, které bylo korunováno řadou medailových umístění. Ta rozhodla o tom, že hodonínské družstvo žáků obhájilo v nejvyšší ligové soutěži bronzové medaile.

Oddíl zápasu T. J. Sokol Hodonín si dovoluje veřejně poděkovat představitelům města Hodonína za poskytnutí mimořádné dotace určené k uspořádání letošního ročníku Hodonínského poháru, bez které by nebylo možné tento turnaj zrealizovat na požadované úrovni.

Jiří Baják, trenér oddílu zápasu T. J. Sokol Hodonín

Kunvaldský půlmaratón

■ Sokol Kunvald pozval v neděli 2. listopadu vyznavače dlouhých běhů na 2. ročník půlmaratonu. Závod byl letos součástí seriálu běžeckých závodů Iscarex cup. 73 závodníků a závodnic přivítalo pod startovní branou ideální počasí. Zastoupeni byli jak běžci z širší domácí špičky, tak naprostí nováčci, kteří si chtěli vyzkoušet, co s nimi takováto vzdálenost udělá. Náročný kopcovitý profil s několika prudkými stoupáními a klesáními a protivítr prověřily všechny závodníky. Doprovodným závodem byl běh na poloviční trati (Lidový běh – 10,5 km), do kterého odstartovalo 36 závodnic a závodníků. Mezi muži zvítězil František Fajfr a mezi ženami pak Dora Novotná.

Výsledky půlmaratonu: muži A – 1. Martin Moravec 2. Jan Chlubna, 3. Tomáš Kouřil; muži B – 1. Jiří Žák, 2. Jaromír Krejčí, 3. Karel Kouřil; muži C – 1. Václav Ožana, 2. Petr Orlich 3. Petr Hanuš. Ženy A – 1. Martina Vévédová, 2. Barbora Nováková, 3. Zuzana Michalová, ženy B – 1. Tereza Tobišková, 2. Markéta Pirklová, 3. Dana Hyláková.

Z komise šachu OS ČOS

■ Komise šachu OS ČOS se po své reorganizaci pravidelně schází již patnáctým rokem. Vede přehled o šachových oddílech a družstvech registrovaných v ČOS. Členská základna sokolských šachistů se za posledních deset roků pohybuje v průměru 900 až 1000 členů. Z toho je jedna třetina dětí a mládeže.

Komise šachu každoročně přiděluje pořadatelské přebory ČOS v šachu. V roce 2014 proběhly přebor ČOS

mládeže v Bezměrově a přebor ČOS dospělých v Klatovech. Přebor v Klatovech je již tradiční a završuje pořadatelský již druhé desetiletí. V Bezměrově proběhl přebor poprvé a hned úspěšně, tak že tam i pro rok 2015 opětovně komise přidělila pořadatelské. Obdobně do Klatov, kde se přebor ČOS 2015 uskuteční v rámci oslav 1000letého výročí města Klatovy.

Komise šachu je složena z pěti členů.

Lubor Franc

Klatovští sokolští šachisté zazářili

■ Stříbro Maryam Kouchy v kategorii dívek do 14 let a bronz Dominika Šnajdra mezi osmiletými, to je skvělá bilance mladých klatovských nadějí na mistrovství Čech dětí, které se konalo v krkonošském Harrachově.

V nejmladší kategorii chlapců prokázal velký talent sedmiletý Dominik Šnajdr, který zahájil soutěž ve velkém stylu sérií tří výher, dostal se na medailové pozice a ty neopustil až do konce turnaje. V kategorii chlapců do 10 let houževnatě bojovali Vojtěch Matějčík a Lukáš Janda, kteří sice mezi nejlepší nezasáhli, přesto získali 5 bodů u Vojty a 4 bodů u Lukáše lze považovat za solidní výsledek.

Mezi 14letými slečnami předvedla vynikající výkon Maryam Koucha, která ve sloučeném turnaji pro chlapce a dívky vybojovala 5 bodů znamena-

jících získání stříbrné medaile. Mařenka měla raketový nástup 3 bodů ze 4 partií a dobře si počínala i v dalším průběhu turnaje, kdy dokázala odremizovat několik zkušenějších hráčů a zkušeně si hlídala medailové pozice a její kvalitní a nápaditá hra ji nakonec zaslouženě dovedla k získání stříbra. Především zkušenosti sbírala v této kategorii i Natálie Schwarzová. V open turnaji dospělých bojoval 13letý Tomáš Hurdzan a počínal si opravdu náramně, když jako 19. nasazený po získání 6 bodů obsadil výborné 4. místo a nechal za sebou celou řadu skvělých hráčů.

Svémi výsledky na podzimním mistrovství Čech mladí šachisté dokázali, že o budoucnost klatovského šachu je v současné době dobře postaráno.

-KN-

O přeborníka ČOS v halové kopané

■ Sokol Dolní Beřkovice zorganizoval soutěž v halové kopané o přeborníka ČOS dorostu, která se uskutečnila 22. listopadu v moderní hale u základní školy v Dolních Beřkovicích. Pozvány byly všechny jednoty, které mají mládežnickou kopanou. Pořadatelé věnovali přípravě velkou pozornost, neboť předběžně bylo přihlášeno devět

mužstev. Ke škodě halového turnaje se soutěže zúčastnilo mužstev pouze pět, což výsledek soutěže negativně neznamenal, ale mrzelo nás, že se některé oddíly ani neomluvíly.

Hrálo se systémem 4+1, 2 x 10 minut. Po prvním zápisknutí nastal nelibostný boj o co nejlepší umístění v rámci turnaje. U dorosteneckých týmů se

projevovала dobrá kombinační souhra, rychlé přihrávky a vynikající fyzická připravenost, se kterou hráči vydrželi až do konce turnaje.

Konečné výsledky turnaje: SK Mondí Štětí, 2. FK Pšovka Mělník, 3. Sokol Libiš, 4. Sokol Dolní Beřkovice A, Sokol Dolní Beřkovice B.

Emil Vašíček

Legionář Václav Valníček

Autorův otec Václav s rodinou po návratu do vlasti

Sokol a italské legie ve Velké válce (II.)

■ Přinášíme druhou část článku bratra Svatopluka Valníčka, syna italského legionáře.

Přesto, že italské úřady byly váhavé, po roce 1916 se začínali organizovat Češi a v menším počtu Slováci v různých zajateckých táborech. V táboře v Santa Maria Capua Vetere založil již v lednu 1917 sokolský činovník z Těšínska bratr Jan Čapek Československý dobrovolnický sbor. Významně se na tom podíleli i bratři Jura, Logaj a Hlaváček a Frenštáčan Břetislav Bartoš, akademický malíř a sokol, který byl zajat již tři měsíce po zahájení italsko-rakouského nepřátelství, a to 2. srpna 1915. Ten se na náboru podílel významně i výtvarně, zejména svým obrazem „V boj“ a později se uplatnil jako oficiální malíř italských legií. Velkou iniciativu při jednání s italskými činiteli projevoval už od léta 1916 Dr. Edvard Beneš, který jako představitel České národní rady při návštěvě Itálie docílil u italských orgánů, že byl vyčleněn zajatecký tábor v Padule pro Čechy a Slováky. Tam se začal vydávat měsíčník „V boj“, byl zřízen pěvecký a divadelní kroužek, sportovní kroužky, Sokol. V polovině roku 1917 tam měl dobrovolnický sbor přes 10 000 členů. Zřízení československých vojenských jednotek ale Italové dlouho bránili, uvádějíce, že nemohou používat

ve válce proti rakouskému císaři jeho poddané. Zde se snad mohly uplatňovat i příbuzenské a přátelské vztahy mezi italskými a rakouskými, zejména však maďarskými šlechtickými rodinami ještě z období před válkou. Až do jara 1918 se podařilo jen to, že vznikly české výzvědné oddíly, které operovaly společně se skupinami Italů již dlouho před rokem 1918 jednak kolem řek Piavy a Brenty, jednak ve vysokohorských podmínkách od Švýcarska ke Gardskému jezeru a od tohoto jezera k řece Adži.

20. září 1917 přijel do tábora v Padule tajemník České národní rady Hlaváček, který zajatce a dobrovolníky informoval a jednal s nimi a za ně. Edvard Beneš docílil následně nejprve povolení čs. pracovních sborů, které by mohly pomáhat již v italských uniformách například v budování vojenských komunikací potřebných pro italskou armádu. Životní zásluhy o zřízení samostatných čs. vojenských jednotek v Itálii si však získal až generál Štefánik, který jednal nejprve o odjezdu našich zajatců do armády ve Francii a od března 1918 o jejich povolení v Itálii.

Když bylo československé vojsko povoleno, naši dostali uniformy Alpínů. Alpini byli vojáci italských horských oddílů a jejich uniformu a klobouky s orlím pérem nosili pak naši legionáři. Jen na emblému na klobouku měli

červenobílou kokardu, rovněž výložky byly červenobílé. Alpínský klobouk a arditská dýka za pasem byly vyznamenání, protože Alpini a Arditi (útočné oddíly) byli považováni za italské elitní jednotky a Čechoslováci již v této době měli pověst nadšených bojovníků za svobodu i díky již z dřívějšíka pověstným rozvědčíkům. Nejvýznamnější bojová nasazení těchto původně výzvědných rot byla u Monte di Val Bella (červen 1918), Cima Tre Pezzi a na Montellu.

Československé vojsko bylo převážně tvořeno Čechy, valnou část tvořili sokolové, a to nejen v legiích italských. Slováků mezi legionáři bylo podstatně méně. Měli komplikovanou situaci, protože byli většinou Rakušany vedeni jako Maďaři (Uhři) a byli internováni osamoceni v táborech společně s Maďary.

V den výročí sjednocení Itálie, 24. května 1918, byl v Římě slavnostně našim legiím předán prapor. Účastnili se členové Italské vlády. Přehlídku československých jednotek na římském náměstí vykonal anglický následník trůnu. Můj otec, který se účastnil tohoto slavnostního pochodu v řadách 31. čs. pluku, vyprávěl, že při defilé hrála česká legionářská hudba Kmochův pochod „Jenom ty mě můj koníčku“, naše jednotky pochodovaly pružným sokolským krokem a rozradostně-

né Italky na ně křičely „Eviva biondi gueriri” – ať žijí světlolvasí válečníci.

Československou propagaci prováděli i sokolští cvičenci při svých veřejných cvičeních pro Italy. Cvičili nejen na počátku v zajateckých táborech, ale i jako legionáři, nacvičovali pak za frontou. O tom svědčí i snímek sokolského cvičence, kterého otec vyfotografoval v legiích. Jedno ze slavnostních cvičení bylo úspěšně provedeno i v Římě. Je zajímavé, že sokolové cvičili v originálních sokolských cvičebních úborech, které patrně získali v zásilkách posílaných z domova do zajateckých táborů přes Mezinárodní červený kříž.

Ve volných chvílích cvičili sokolové v legiích vícekrát a na různých místech, například ještě před odjezdem z Itálie do vlasti na podzim 1918 nedaleko městečka Trandaté. Zde předvedli prostná ze VII. sokolského sletu. (Pamětník br. Bartuška cvičení popsal: „Provedení bylo na jedničku, většina z nás vojáků byli sokolové... Italové, zvláště velitelský sbor, byli nadšeni, že nic podobného nikdy neviděli.”)

Mezitím byl již jeden prapor, a to 1. prapor pluku 33., v němž byl zakladatel dobrovolnického sboru br. Jan Čapek, poslán do oblasti Piavy a zde ihned zasazen do bojů. Podle účastníků této bitvy, proběhlé 17. června 1918, byly jednotky jen nedokonale seznámené s italskými zbraněmi, způsobem velení a místním terénem. Při útoku u Fossette San Dona poblíž Fossalta v bažinách řada českých legionářů zabloudila, Čapek padl, zastřelen na rakouských drá-

těných překážkách, někteří naši vojáci byli zajati Rakušany a popraveni.

Italské vrchní velitelství stanovilo v polovině června 1918, že se čs. divize s pluky 31., 32., 33. a 34. přesune do oblasti Gardského jezera, na masiv Monte Baldo, s nejvyšší horou Monte Altissimo na východním břehu tohoto jezera, s předhůřím Doss Alto směrem k rakouským pozicím. Právě křídlo končilo u řeky Adiče. Rakušané drželi v té době města Riva, Arco, Roveretto na severním cípu jezera a přilehlé hory. Do této oblasti tedy dorazili naši v polovině srpna 1918.

Prapory a roty pluků 33. a 34. byly od 18. srpna v první linii v oblasti Doss Alto, Doss Remit a dále na východ. Převzali pozice po Italech, kteří odcházeli do zálohy. Středem úseku na Doss Alto byla kóta 703. Zde byla velká hlavní

kaverna, dlouhý tunel, podzemní galerie, provrtávající celý výběžek hory. Kolem ní a v předpolí zákopy. Pluky 31. a 32. ležely za nimi u Canalette, pod nejvyšší horou Monte Altissimo.

Již v srpnu legionáři odrazili rakouské útočné akce na Martellu a Doss Casina. Významná byla československá účast na útoku italského 29. sboru na La Palú.

Posléze po několikadenní dělostřelecké palbě došlo 24. září k rakouskému útoku na Doss Alto ve 3/4 na 4 ráno, a to čelně a od severozápadu, telefonické spojení s velitelstvím bylo přerušeno, vysláním posil do hlavní kaverny na Sasso Sega se ale našim podařilo ovládnout první linii. Jedna z našich skupin, vyslaná do protiútku, směrem k úpatí Doss Alta, překvapila rakouský oddíl, snažící se vystoupit vzhůru z boku od salaše Malga Zures, a vypudila jej. Boje však trvaly další hodiny a až po přispění italského dělostřelectva Rakušané definitivně ustoupili. Za toto vítězství byly naše legie pochváleny v celoarmádním rozkaze.

Příměřím ze začátku listopadu 1918 pro italské legionáře válka neskončila. Aniž se většinou mohli podívat o svátcích domů, odjeli navrátilci z Itálie do další války, v níž mnohé čekalo zranění, nebo smrt. A často to bylo horší, než v Itálii.

Můj otec vzpomínal, že jeho 31. pluk italské legie se vrátil do vlasti na přelomu Štědrého dne a Božího hodů vánočního. V Českých Budějovicích na nádraží byli uvítáni párky a pivem, což jim po válečné pauze velmi vyhovovalo. Otec Václav poslal domů telegram, že se vrací, a tak jeho o rok mladší bratr Božek, který byl od rakouského pluku polního dělostřelectva už několik týdnů doma, čekal na brněnském nádraží, až bude vlak s legionáři avizován. Ale legionáři měli zákaz opustit nádraží, proto Vaškova rodina naložila tradiční vánoční pokrmy a nápoje do košíků a se synem a bratrem oslavili rodiče, tři bratři a malá sestra Vánoce v čekárně brněnského nádraží. Pak odjely legionářské vlaky do Napajedel a odtud krátce nato do dalších bojů, na Slovensko.

*Svatopluk Valníček
(Prameny a použité zdroje: viz I. část, časopis Sokol, září 2014)*

Malíř v pohybu

Kresba letošního „péefka“ ... na poslední straně časopisu je dílem akademického malíře Zdeňka Netopila. Právě s ním hovoříme na téma „Sokol a výtvarné umění“.

Jaký je Váš vztah k Sokolu? Kdy jste se s ním setkal poprvé a jaké byly Vaše dojmy z tohoto prvního setkání?

V naší rodině byla sokolská tradice silně zakořeněna. Moji rodiče byli zdatní sokolové. Zúčastnili se všesokolských sletů v roce 1938 a 1948. Bylo samozřejmé, že já i můj starší bratr jsme v roce 1956 byli naším otcem slavnostně vepsáni v řady olomouckých sokolů. Byly to nádherné roky, a že jsme základy sportovní gymnastiky vstřebávali opravdu usilovně, dokazují hrdě dodnes, když občas v nedaleké hospůdce v kruhu seniorů furiantsky na stole „vystřihnou“ špicara do stoje na rukou. Už to sice díky břišnímu vaku není žádná krása, ale hrdost a pýcha na dávné sokolské časy stále zůstává. Moje matka (96 let) na otázku, jak se jí daří, odpovídá se slabou jiskérkou v oku – „všecko mňa bolí, ale nevadí, dyť su stará sokolovňa“ – a k tomu zpravidla zanotuje „sokol jsem a sokol budu, šat sokolský nosit budu, šat sokolský pěkně sluší, žádný nám ho neporuší...“

Cvičíte či věnujete se nějakému pohybu dodnes, nebo Vás sport oslovuje spíše jako diváka?

Budova Sokola se časem počala zvatí TJ Lokomotiva, ale my jsme stále používali oznámení – jdeme do Sokola. Po čase jsem závodně plaval za Slavii Olomouc a v sedmnácti letech už se můj zájem pozvolna stáčil k divadlu a výtvarnému umění. Nicméně i v těchto oblastech jsem nadále uplatňoval sportovní zkušenosti ať v pantomimickém souboru brněnského Divadla Na provázku, nebo později při studiu výtvarného umění, okouzlen dynamikou lidského těla. V průběhu let jsem samozřejmě na sport a pohyb nezanevřel. Příležitostně si chodím zaplavat, vášnivě brázdím horské svahy na lyžích a občas se zúčastním cyklistických závodů (pokud je kategorie nad 60). S lítostí pohlížím na obtlouštělé desetileté cvalíky, kteří sice hbitými prstíky bravurně ovládají počítačovou

hru na svém tabletu, ale s velkými obtížemi se pachtí do schodů z metra.

Pro Českou obec sokolskou jste již některá svá díla vytvořil. Kde a kdy Vaše spolupráce se Sokolem začala?

Před časem jsem byl vyzván, abych vytvořil ilustrace do tiskovin k oslavám 150. výročí založení Sokola. Práce to byla velmi příjemná a ku zdárnému dokončení mimo jiné přispěla vstřícná a přátelská spolupráce s vedením Tyršova domu. Paní Martina Borovská a pan Zdeněk Bartůněk mi pomohli vnořit se do tajů i problémů současného Sokola a znovu tak po mnoha

letech moji noví přátelé rozdmýchali téměř vyhaslý zájem o tu úžasnou a důležitou instituci.

Vytvořilo se postupem času nějaké silnější pouto?

Zdá se mi, že cvičení a sportování v rámci Sokola je bohužel přitažlivé pouze pro střední a starší generaci, a to považuji z mého laického pohledu za hlavní problém. Jistě to není problém jediný, ale jako výtvarník cítím, že bych možná mohl spolu s dalšími

umělci přispět k jakési popularizaci, či postupnému probouzení zájmu mladé generace. Ušlechtilé sokolské myšlenky a jejich význam pro současnost je určitě možné prezentovat i výtvarnou tvorbou. V dávné minulosti tak činila spousta významných umělců, ovšem jejich díla (ne všechna) působí v dnešní moderní době přinejmenším úsměvně. S mými sokolskými přáteli o tom často debatujeme a nacházíme možnosti, jak pomoci současný stav změnit. Pro většinu současných umělců – malířů, sochařů, herců, spisovatelů, hudebníků může být Sokol velmi inspirativní.

Můžete uvést nějaký příklad?

Některé výtvarné galerie pravidelně vypisují témata – zadání – jakýsi „domácí úkol“ (např. Matka a dítě, Žena a hudba, Lásky a podzim, Manželské etudy atd.) a vyzvou konkrétní umělce k vytvoření obrazu, grafiky, sochy. Jistě by bylo možné vyzvat kvalitní současné umělce k vytvoření děl na témata, která se budou týkat výhradně Sokola. Domnívám se, že problémy s obezitou, zdravím, výchovou dětí apod. by zaujaly a inspirovaly mnohé tvůrce a na následné výstavě by jistě oslovily širokou veřejnost. Myšlenky a principy Sokola mnoho problémů dovedou řešit. To je jisté, ovšem způsob vyjádření – forma, kterou je téma ztvárněno, nemůže být jen oslavná, nostalgická, prvorepublikově zkosnatělá. Forma sdělení musí zrcadlit současnou moderní dobu. Vážnost a významnost tématu lze ztvárnit i s nadsázkou, stylizací, humorem, ba i šokujícími formami současných tvůrců. Hovořil jsem o tomto nápadu s provozovatelem významné pražské galerie a ten byl myšlenkou uspořádat výstavu na téma Sokol doslova nadšen. Snad i proto, že má doma dva obtlouštělé pubescenty, vrostlé do počítačů a rozličných elektronických šidítek. Jsem si jist, že spolupráce výtvarné obce s obcí sokolskou je možná, ba že je vlastně nutná. Přál bych nám všem, aby se nápady a podněty k zviditelnění Sokola počaly co nejdříve realizovat, aby probudily dřímající masu, neboť mnoho problémů pokřiveného světa umí Sokol řešit.

Mladý sokolský orchestr reprezentuje Sokol uměním

■ Že Sokol má cvičit nejen tělo, ale i ducha, značí nová iniciativa Sokola Brno I. Od letošního jara zde totiž působí orchestr složený z mladých hudebníků. A to téměř profesionálních – členové orchestru jsou absolventi či studenti brněnské konzervatoře či jinak aktivně hrající mladí muzikanti. Právě od studentů konzervatoře vzešla první iniciativa složit nové symfonické těleso: „Požádali jsme Sokol, jestli můžeme hrát pod jeho značkou. Chceme naši tvorbou reprezentovat Sokol, jeho činnost i ideály,“ vysvětluje mladý dirigent a student Joel Hána, který je rovněž členem Sokola. Hána i někteří další členové orchestru už dříve přispěli svojí činností na chod Sokola, když minulý rok pomáhali organizovat festival Sokolské culturae. Vizual pro orchestr vytvořila brněnská výtvarnice Pavla Kačírková.

Symfonický orchestr Sokola Brno I má jeden primát, který mu nelze upřít: Je v rámci České obce sokolské prvním a jediným symfonickým sokolským orchestrem, svým působením rozšiřuje škálu sokolských kulturních činností do další oblasti.

Svoji činnost zahájil orchestr letos v květnu, kdy v Domě pánů z Kunšátut zahráli hudebníci Slovanské tance od A. Dvořáka. Velký úspěch a zájem veřejnosti potvrzuje nejen vysoká účast, ale také slova chvály od brněnského dirigenta v Národním divadle Jana Zbavitele. Poslední listopadový den se orchestr úspěšně představil širší veřejnosti svým vlastním koncertem v rámci mezinárodního festivalu Janáček Brno; do programu tohoto koncertu zařadili sokolští symfonici například díla Ludwiga van Beethovena či opět od Antonína Dvořáka. Radost ze hry i mladistvý elán je z orchestru poznat hned při prvním setkání s jeho členy – mladá studentka práv a houslistka Julie Přikrylová, která se hudbě věnuje od dětství, to jenom potvrzuje: „Jsem ráda nejen za novou příležitost si zahrát, ale také za to, že v orchestru jsou opravdu výborní hudebníci. Hraní nás baví, a ráda se svými houslemi podpořím činnost Sokola,“ usmívá se Julie.

Orchestr, který je momentálně jediným symfonickým orchestrem v rámci České obce sokolské, by měl doprovázet organizaci na různých sokolských akcích.

Michale Doležel

Pozvání na **SOKOLSKÉ SETKÁNÍ** 12.-13. září 2015
v rodišti Dr. M. Tyrše, v Děčíně

Srdečně zveme přátele a příznivce sokolení na přátelské, rekreačně a sportovně turistické setkání v Děčíně - rodišti M. Tyrše * 17.9.1832.

Přesné informace, pokyny a program setkání budou zveřejněny v dubnu 2015.

Jak to všechno začalo

■ Příští rok uplyne 25 let od znovu obnovení České obce sokolské. První kroky k tomu ale začaly již dříve, v prosinci roku 1989. Právě v těchto dnech si tedy připomínáme čtvrt století od setkání a jednání, která vyústila v ustavení obnovené Československé, resp. České obce sokolské. Příští rok bude nesporně i příležitostí k rekapitulaci toho, čeho obnovený Sokol za čtvrt století dosáhl – a nebylo toho málo. Ať již to bylo například obnovení všesokolských sletů a prokázání jejich životaschopnosti, program sokolské všestrannosti oslovující současnou generaci a řada konkrétních úspěšných akcí, nebo i rostoucí prestiž a upevňování dobrého jména v české společnosti, vystupování a dobré jméno v zahraničí, úspěchy sokolských sportovců v republikových soutěžích, na evropských či světových mistrovstvích, na olympijských hrách. Ti, kteří byli před 25 lety u toho, když se ČOS obnovovala, mohou být jistě hrdí na to, čeho Sokol za čtvrt století dosáhl a k čemu oni tehdy pomáhali položit základy. A právě na ně bychom při tomto výročí neměli zapomínat – jak oni tehdejší dobu prožívali, s jakými představami a cíli „do toho“ šli, jaké překážky na této cestě překonávali. Jejich vzpomínky by neměly zapadnout. I proto chceme v časopise zveřejňovat jejich příspěvky, jak onu dobu prožívali. Dnešní úvodní vzpomínku nám napsal bratr Vladimír Šilhán:

Bylo krátce po 17. listopadu 1989. Chodili jsme na Václavák a na letenskou pláň s euforií očekávaných změn. Hltali jsme informace ve všech možných tiskovinách – a tu náhle mi padla do očí výzva – už si nepamatuji, ve kterých novinách to bylo –, patřila všem, kdo si vzpomínají na svoji činnost v předúnorovém Sokole, ale i všem účastníkům slavného XI. všesokolského sletu, aby se dostavili 17. prosince večer do přednáškového sálu Městské knihovny. Ani chvíli jsem nezaváhal a strašně jsem se těšil, protože Sokol v dorosteneckých

letech naplňoval celý můj mimoškolní život.

Již dlouho před stanovenou hodinou zahájení vzpomínkového večera se troušili jednotlivci i skupinky do určeného sálu. V danou hodinu již nebylo jediného místa k sezení a kdo si neutrlh svoji židli, stál všude, kde se dalo.

Po zahájení předstupovali jednotliví řečníci – pamětníci, jejichž jména jsem, žel, neznal a tudíž jsem si je ani nezapamatoval. V hlavě mně zůstal jen jediný, jehož projev vše zastínil. Profesor Milan Machovec. Vzpomínal na slavnou historii počátků Sokola, na účast sokolů v legiích, ale i na neskutčný jeho početní i morální rozmach za první republiky i krátce po 2. světové válce. Nejpůsobivější však bylo jeho filozofické zhodnocení sokolských idejí, které v předúnorovém období morálně ovlivnily celé generace našeho národa. Konec celého shromáždění vyzněl jednoduše pro urychlenou obnovu sokolského hnutí. Byl určen lednový termín, na který budou prostřednictvím médií pozváni všichni, kterým budoucí osud spolku není lhostejný.

Lednové shromáždění už bylo skutečně organizačně připraveno vynikajícím způsobem. Bylo svoláno do levého křídla bývalého veletržního paláce v tehdejším holešovickém Parku kultury a oddechu. I tento prostor byl zcela zaplněn. Všechny zde shromážděné bývalé sokoly zde zdravili zástupci zahraničních sokolů, ale dokonce i zástupci mnoha tělovýchovných organizací, fungujících za minulého režimu. Těžko říci, co je k tomu vedlo, zda také vzpomínky či očekávání, co s nimi v budoucnosti bude. Organizátoři měli připraveny již i přihlášky do obnovovaného spolku, které nedlouho na to posloužily v mnoha obnovovaných sokolských jednotách k vytváření prvních činovníckých kolektivů. Svým charakterem, tj. shromážděním všech sokolů, kteří se zde svými

Ilustrační foto ze sletu v Paříži v roce 1990

podpisy k novému členství v Sokole přihlásili, vlastně tato sešlost plnila i úlohu Valného sjezdu, v předúnorových stanovách zakotveného, což vedlo jistě i k tomu, že toto shromáždění bylo posléze prohlášeno 1. řádným polistopadovým sokolským sjezdem.

Mne zde zaujala i informace o skutečnosti, že se v onom roce 1990 připravuje další slet zahraničních sokolů, tentokrát v Paříži, a že se – i ještě v prostředí sjednocené tělovýchovy – tajně na něj připravuje dosti početná skupina našich sokolů. Informace mne nenechala lhostejným a začal jsem usilovat o možnost se k nim připojit. Dozvěděl jsem se však ke své lítosti, že už je celek, který pojedou do Paříže, obsazen a skladba téměř nacvičena. Přesto při shánění dalších informací jsem se dozvěděl, že v Paříži bude kromě oné hlavní skladby nacvičena a provedena zcela premiérově na sletech zahraničních sokolů samostatná mužská skladba a že dokonce existují v Čechách dvě jednoty tehdejšího ZRTV, které ji nacvičují. Byly to jednoty v Lysé n.L. a v Dobřichovicích. Autorem skladby na hudbu Marinarely Julia Fučíka, autora populárních skladeb pro dechové nástroje, byl náčelník Švýcarského Sokola bratr Dušan Berg a základní cvičební jednotkou bylo osm mužů. Nelenil jsem se nejprve do Lysé – zde ale už také byla jedna osmička kompletní, tak honem do Černošic, kde ještě jedno místo bylo.

Skladbu se nacvičit podařilo a tak jsme vyrazili začátkem července v konvoji autobusů na slet do Paříže. Ale to už je jiná kapitola. Snad jen ještě jedna zajímavost – celou skladbu na pařížském fotbalovém stadionu cvičilo pouze 24 „statečných“, protože zahraniční sokolové k nácvičku přesvědčili pouze osm svých sokolských mužů – autorových kamarádů z Bernu.

Vladimír Šilhán

Jubilejní sraz zdravotníků

■ Již desátý sraz župních zdravotníků v novodobých dějinách ČOS se konal 8. listopadu v Tyršově domě v Praze. Na úvodní přednášku byl pozván MUDr. Kryštof Slabý, místopředseda České společnosti tělovýchovného lékařství, který nejprve představil obor tělovýchovného lékařství, pohovořil o preventivních prohlídkách pro sportovce, objasnil novou vyhlášku o zdravotní způsobilosti k tělesné výchově a sportu a na závěr se zaměřil na dvě aktuální témata: stárnoucí obyvatelstvo a dětská populace řítící se do inaktivity a nadváhy. Velmi poučné bylo srovnání dětského a seniorského věku.

Další blok byl spíše pracovní, řešily se aktuální informace z ČOS, dotazy žup a jednot. V úvodu se seznámil sbor zdravotníků s novým začleněním zdravotní komise do struktur odboru všestrannosti ČOS, přítomní se obeznámili s příspěvkem zdravotních pojišťoven na preventivní prohlídky v roce 2014, nechyběly informace o uskutečněném školení a doškolení Zdravotník zotavovacích akcí pořádaných ve spolupráci s ÚŠ ČOS, výměně průkazek těchto vyškolených zdravotníků.

Následovala zpráva o úrazovém pojištění členů Sokola. Posluchači byli informováni o změnách v neodkladné resuscitaci a nových standardech první pomoci v návaznosti na říjnové změny v roce 2015. Nechyběly zprávy o výskytu zápreďnice jedovaté na území (často nesekaných loukách) naší republiky vlivem klimatických změn. Je to středomořský druh pavouka, kousne v sebeobraně. Mezi příznaky otravy patří zprvu bodavé a pálivé bolesti v místě kousnutí, které zčervená a otéká. Může se vyskytnout také nevolnost, zvracení, bolesti hlavy, lehce zvýšené teploty až horečka. Asi po třech dnech pří-

znaky ustupují. První pomoc je stejná jako při bodnutí blanokřídlým hmyzem. Účastníci se také seznámili s pomůckou pro výuku a nácvik kardiopulmonální resuscitace – Laerdal Mini Anne a s Prohlášením zákonných zástupců dítěte při vstupu do oddílu sportovní všestrannosti.

Následná přednáška bratra Tomáše Jelena se týkala zdravotnického zajištění akce s připomínkou zdravotně náročných sportovních disciplín a doporučeným postupem Společnosti urgentní medicíny a medicíny katastrof. V průběhu setkání byla otevřena sokolská prodejna, kde si zdravotníci mohli zakoupit letos znovu vydanou a aktualizovanou publikaci První pomoc (T. Jelen) a dlouho očekávané a rozšířené vydání Právní problematiky a BOZ nejen pro cvičitele ČOS (J. Průša).

Během polední přestávky si účastníci mohli vzít časopis Sokol, plakátek od

nejen jako s vyrážkou poté, co sníme nějakou potravinu, ale i jako s rýmou a pálením očí po setkání s pyly některých rostlin. Jednou z forem alergie je i atopická dermatitida (ekzém) a průduškové astma. V zásadě se lze alergickým projevům vyhnout vyloučením např. některých potravin z jídelníčku. V případě pylové alergie již situace tak jednoduchá není a musíme většinou používat léky z kategorie antihistaminik. Samostatnou kapitolou by potom byla léčba průduškového astmatu, kdy používáme v dnešní době zejména inhalační léky, které způsobí roztažení astmatem zúžených průdušek a tlumí jejich trvalý zánět. Nejnebezpečnějším projevem alergie je anafylaktický šok, který může vzniknout nejen jako reakce na poštípání hmyzem, ale i třeba po pozření oříšků osobami, které jsou na oříšky alergické. V takových případech dochází často k rychlému otoku obličeje a dýchacích cest. Osoby, které trpí takovou formou alergie, jsou vybaveny

Společná fotografie účastníků srazu

České resuscitační rady, informační materiály o alergiích firmy STALLERGENES a vzorky náplastí od firmy HARTMANN, která již několik let nám poskytuje různé materiály na tyto srazy.

Závěrečné přednášky se chopil bratr Vít Jakoubek, který přítomné seznámil s úrazy dětí a alergiemi. Alergie, v podstatě trvalý zánět, se projevuje mnoha formami. Setkáme se s ní

adrenalinovými pery, jimiž si mohou jako první pomoc adrenalin do svalů vpravit sami; použití adrenalinového autoinjektoru si všichni díky zkušební pomůcce vyzkoušeli.

Setkání se zdařilo, nechybělo společné foto a už se všichni těší opět za rok, kdy se nejenom pozdraví se svými známými, ale dozvedí se i něco nového.

-jt-

Blahopřání

■ V pondělí 22. prosince 2014 oslaví členka T. J. Sokol Olomouc – Nové Sady **sestra Otílie Henklová** krásných 90 let v plné svěžesti.

Do Sokola Chválkovice vstoupila v roce 1928. Od roku 1945 byla členkou oddílu sportovní gymnastiky v Sokole Olomouc. Pamětníci si vzpomenou, že Otko – tehdy Látalová – zvítězila ve sletovém roce 1948 v župním přeboru žen v Závodě sokolské všestrannosti – gymnastice, atletice a plavání a obsadila 7. místo v přeboru ČSR a dostala se tak do výběru dvanácti sokolských reprezentantek pro Olympijské hry v Londýně. V roce 1958 se stala členkou tehdejší novosadské tělovýchovné jednoty. V letech 1960 až 1997 byla v jednotě náčelnicí. Od roku 1990 je členkou výboru jednoty až do-

sud a totéž platí i o jejím členství v župním náčelnictvu, kde v letech 1991 až 1999 vedla župní cvičitelský sbor starších žákyň. Cvičila na všech všesokolských sletech od roku 1948 až do roku 2006 a nacvičovala sletové skladby žen a starších žákyň v naší jednotě.

Stále je cvičitelkou předškolních dětí a žactva a pravidelně cvičí v dopoledním cvičení žen zdravotní cvičení a ve večerním cvičení žen aerobik. Pomáhá při všech sokolských akcích, které pořádá jednota i župa.

Od roku 2009 je držitelkou Stříbrné medaile ČOS, kterou převzala ke 100. výročí založení Sokola Olomouc – Nové Sady. Za všechnu práci, kterou pro Sokol vykonala a ještě dlouho vykonávat bude, jí srdečně děkujeme.

Milá Otko, za všechny sokoly naší jednoty Ti přeji pevné zdraví a hodně sil do dalších let sokolské činnosti.

Jana Dohnálková, starostka Sokola Olomouc - Nové Sady

Vánoční návštěva u vídeňských sokolů

■ Čtyřicet cvičenců ze Sokola Pankrác a devět hostů z dalších jednot se ve středu 3. prosince pod vedením sestry Libuše Dutnarové vydalo na cestu do Vídně. V autobuse, který spolehlivě řídil náčelník župy Podlipného bratr Petr Čížkovský, jsme vyslechli krásnou přednášku sestry Mileny Secké, členky Sokola Pankrác o významných Češích, kteří pobývali ve Vídni. A to o cestovateli Emilu Holubovi, Vojtěchu Náprstkovi a staviteli Josefu Hlávkoví (postavil divadlo ve Vídni).

Při příjezdu do Vídně na nás čekal vzdělavatel vídeňského Sokola bratr Vladimír Stejskal (zvaný drobeček), operní pěvec – má krásný zvučný bas. Pod jeho vedením jsme dojeli k nové sokolovně postavené v roce 2000 architektem Líznerem na sokolském pozemku. Tam v klubovně na nás čekalo občerstvení a také jsme si sokolovnu prohlédli.

Prošli jsme celý střed Vídně, hrad, kostel sv. Štěpána, Mozartovo muzeum, divadlo, procházeli ozdobenými uličkami, s krásným a oduševnělým Vladimírovým výkladem a navečer skončili na nádherně ozdobených vídeňských trzích před radnicí.

V 19 hodin jsme unaveni a s krásnými zážitky vyrazili směr Praha. Výlet se vydařil, i když počasí nám trochu nepřálo.

Text a foto Marie Brunerová

II. pololetí
2015

Termínová listina akcí odboru všestrannosti ČOS

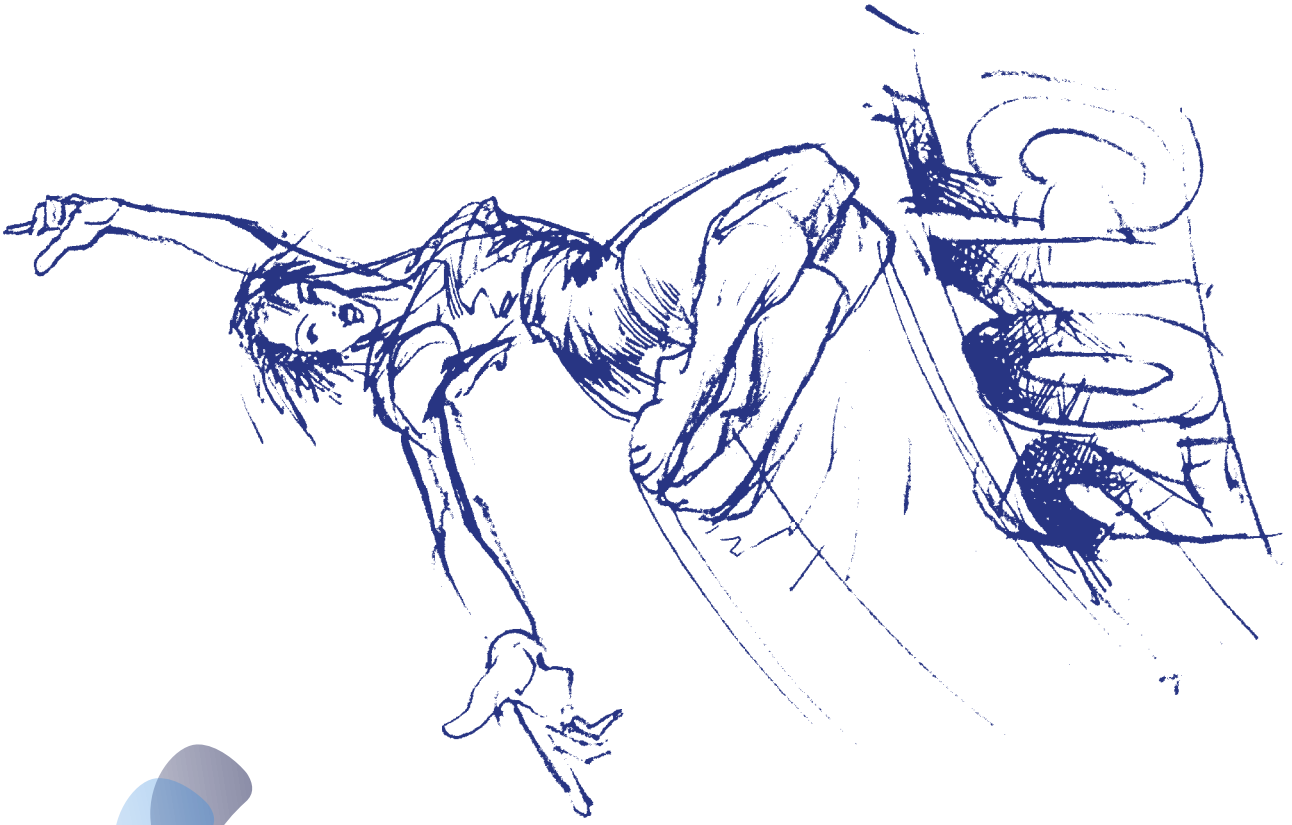
			druh akce	místo konání
ČERVENEC	28.6.-3.7. 11.7. 12.-18.7.	prázdninová škola zahr. cvičitelů 15. WG 2015 - Generálka všichni 15. WG 2015 Helsinky	Praha, TD Praha Finsko,	
SRPEN	1.8. 27.-30.8. 27.-30.8.	Se Sokolem za kopečky celostátní sokolský cyklistický sraz pochod Giacoma Casanovy	TUR TUR TUR	Sněžka Duchcov Duchcov
ZÁŘÍ	11.-12.9. 12.9. 19.9. 20.9. 25.-28.9.	Sokol v lese Se Sokolem za kopečky Sokolská plavba po Vltavě sraz župních vedoucích jógy seminář PP - „Na vodě bezpečně a technicky správně“	PP TUR SET S SE	upřesníme Hvozď, Lužické hory Praha Praha, TD České Vrbné u Č.B.
ŘÍJEN	říjen 2.-4.10. 3.-4.10.	Move Week U nás v Sokole sraz župních vedoucích mladších a starších žáků sraz župních vedoucích dorostenek a mladších žen sraz župních vedoucích PP seminář cykloturistika sraz župních vedoucích žen a seniorek sraz župních vedoucích RDPD Tradiční výstup na Blaník	ČR PP S S S SE S S TUR	Bílovice nad Svitavou Praha, TD Praha, TD Slavonice Slavonice Praha, TD Praha, TD Louňovice
LISTOPAD	6.11. 7.11. 7.11. 8.11. listopad listopad listopad listopad listopad listopad listopad listopad	porada náčelnictva ČOS sraz župních náčelníků a náčelnic sraz župních zdravotníků ČOS seminář Zdr.Tv. seminář jógy TeamGym Junior/Malý TeamGym - malá oblast Malý TeamGym - malá oblast TeamGym Junior/Malý TeamGym - malá oblast TeamGym Junior - malá oblast TeamGym Junior/Malý TeamGym - malá oblast Malý TeamGym - malá oblast TeamGym Junior - malá oblast	Praha, TD S S SE SE P P P P P P P	Praha, TD Praha, TD Praha, TD Praha, TD Písek Kolín Olomouc Dvůr Králové Brno Židenice Praha, Vršovice Praha, Kr.Vinohrady
PROSINEC	5.12. prosinec prosinec S SE SET P PP TUR	Předvánoční setkání cvičitelů ČOS TeamGym Junior/Malý TeamGym - oblast západ TeamGym Junior/Malý TeamGym - oblast východ „sraz“ - uvedené skupiny činnovníků, cvičitelů apod. odborný seminář „setkání“ - akce společenského charakteru přebor - soutěž odboru všestrannosti pobyt v přírodě turistická akce	SET P P	Praha, TD Praha, Kr.Vinohrady Olomouc

Změna vyhrazena

Termínová listina Ústřední školy ČOS na rok 2015

termín	název akce	forma	místo
16. 1. – 18. 1.	Cvičitel rodičů s dětmi a předškolních dětí – 1. konzultace	školení III. třídy	Praha
16. 1. – 18. 1.	Trenér akrobatického rock´n´rollu – 1. konzultace	školení III. třídy	Praha
24. 1.	Pohádky II.	seminář	Praha
24. 1. – 25. 1.	Počítače pro činovníky	seminář	Praha 10
25. 1.	Míče a padák	seminář	Praha
30. 1. – 1. 2.	Cvičitel jógy – 1. konzultace	školení III. třídy	Praha
6. 2. – 8. 2.	Trenér akrobatického rock´n´rollu – 2. konzultace	školení III. třídy	Praha
7. 2.	Plavání a doškolení cvičitelů žactva	seminář	Praha
8. 2.	Atletika a doškolení rozhodčích atletiky	seminář	Praha
14. 2.	Trenér akrobatického rock´n´rollu – zkoušky	školení III. třídy	Praha
14. 2.	Kineziotaping I	seminář	Praha
20. 2. – 22. 2.	Cvičitel jógy – 2. konzultace	školení III. třídy	Praha
7. 3.	Cvičitel jógy – 3. konzultace	školení III. třídy	Praha
8. 3.	Cvičitel jógy – zkoušky	školení III. třídy	Praha
13. 3. – 15. 3.	Cvičitel rodičů s dětmi a předškolních dětí – 2. konzultace	školení III. třídy	Praha
13. 3. – 15. 3.	Instruktor parkouru – 1. konzultace	školení II. třídy	Praha
27. 3. – 29. 3.	Lyžování na pohodu	akreditovaný seminář	Praha
27. 3. – 29. 3.	Instruktor parkouru – 2. konzultace	školení II. třídy	Praha
28. 3.	Cvičitel rodičů s dětmi a předškolních dětí – zkoušky	školení III. třídy	Praha
29. 3.	Tai-chi pro děti	seminář	Praha
10. 4. – 12. 4.	Cvičitel všestrannosti – 1. konzultace	školení III. třídy	Praha
10. 4. – 12. 4.	Instruktor parkouru – 3. konzultace	školení II. třídy	Praha
17. 4. – 19. 4.	Cvičitel rodičů s dětmi a předškolních dětí – 1. konzultace	školení II. třídy	Praha
24. 4. – 26. 4.	Instruktor parkouru – 4. konzultace	školení II. třídy	Praha
8. 5. – 10. 5.	Cvičitel všestrannosti – 2. konzultace	školení III. třídy	Praha
8. 5. – 10. 5.	Instruktor parkouru – 5. konzultace	školení II. třídy	Praha
16. 5. – 17. 5.	Cvičitel rodičů s dětmi a předškolních dětí – 2. konzultace	školení II. třídy	Praha
18. 5. – 24. 5.	semináře v rámci SokolGym 2015 „90 let od otevření TD“	seminář	Praha
29. 5. – 31. 5.	Instruktor parkouru – 6. konzultace	školení II. třídy	Praha
30. 5.	Cvičitel všestrannosti – zkoušky	školení III. třídy	Praha
5. 6. – 7. 6.	Sokolské Brno - parkour / ropeskipping / nový cirkus	seminář	Brno
13. 6. – 14. 6.	Cvičitel rodičů s dětmi a předškolních dětí – 3. konzultace	školení II. třídy	
19. 6. – 21. 6.	Instruktor parkouru – 7. konzultace	školení II. třídy	Praha
28. 6. – 3. 7.	Prázdninová škola zahraničních cvičitelů	mezinárodní školení	Praha
3. 7. – 5. 7.	Instruktor parkouru – zkoušky	školení II. třídy	Praha
12. 9.	Základy parkouru	seminář	Praha
13. 9.	Funkční rozcvičení	seminář	Praha
18. 9. – 20. 9.	Cvičitel seniorů – 1. konzultace	školení III. třídy	Praha
19. 9. – 20. 9.	Cvičitel rodičů s dětmi a předškolních dětí – 4. konzultace	školení II. třídy	Praha
25. 9. – 28. 9.	Na vodě bezpečně a technicky správně	akreditovaný seminář	České Vrbné
2. 10. – 4. 10.	Cvičitel seniorů – 2. konzultace	školení III. třídy	Praha
4. 10.	Street – jazz – twerk	seminář	Praha
9. 10. – 11. 10.	Cvičitel zdravotní tělesné výchovy – 1. konzultace	školení III. třídy	Praha
10. 10.	Pohádky III.	seminář	Praha
11. 10.	Nářadí pro RDPD	seminář	Praha
16. 10. – 18. 10.	Školení činovníků	školení činovníků	Praha
17. 10. – 18. 10.	Cvičitel rodičů s dětmi a předškolních dětí – 5. konzultace	školení II. třídy	Praha
23. 10. – 25. 10.	Cvičitel zdravotní tělesné výchovy – 2. konzultace	školení III. třídy	Praha
24. 10.	Cvičitel seniorů – zkoušky	školení III. třídy	Praha
25. 10.	Kompenzační cvičení pro žactvo	seminář	Praha
8. 11.	Hlasová technika	seminář	Praha
8. 11. –	Cvičitel zdravotní tělesné výchovy – zkoušky	školení III. třídy	Praha
14. 11.	Cvičitel rodičů s dětmi a předškolních dětí – zkoušky	školení II. třídy	Praha
15. 11.	Marketing a PR sportovních akcí	seminář	Praha
21. 11. – 22. 11.	Lezení na umělých stěnách	seminář	Praha
květen	Badminton	seminář	Praha
září/říjen	Školení rozhodčích florbalu	seminář	Praha

Změna vyhrazena

PS

